

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Понедељак, 9. октобар 2023. године

БАЊА ЛУКА

Број 90

Год. XXXII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Атос банк а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
БПШ Банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

2148

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ФОНДУ СОЛИДАРНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Фонду солидарности Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о Фонду солидарности Републике Српске не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4563/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ФОНДУ СОЛИДАРНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се пружање помоћи у Републици Српској, оснивање, дјелатност и организација Фонда солидарности Републике Српске, начин прикупљања, управљања и располагања средствима за пружање помоћи, поступак дојеле средстава, извјештавање и надзор над прикупљањем, додјелом, односно распоређивањем средстава за пружање помоћи.

Члан 2.

Циљ овог закона је пружање помоћи на начелима солидарности услед елементарних непогода, природних, техничко-технолошких и еколошких катастрофа, заразне болести људи и животиња, озбиљних поремећаја на тржишту и свих других непредвиђених догађаја чије наступање, као и последице се не могу предвидјети.

Члан 3.

Начело солидарности, у смислу овог закона, подразумева посебан однос Републике Српске према привредном и грађанском сектору заснован на пружању помоћи, с циљем бржег санирања насталих последица.

Члан 4.

На поступке прописане овим законом примјењује се пропис којим се уређује општи управни поступак, уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 5.

(1) Овим законом оснива се Фонд солидарности Републике Српске (у даљем тексту:

Фонд солидарности).

(2) Оснивач Фонда солидарности је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(3) Фонд солидарности има својство правног лица са јавним овлашћењима.

(4) Влада именује координатора Фонда солидарности из реда запослених у Влади, као лице овлашћено за заступање и представљање Фонда солидарности.

(5) Фонд солидарности има рачун отворен код пословне банке.

(6) Фонд солидарности има печат и друга обиљежја, у складу са законом.

(7) Сједиште Фонда солидарности је у Бањој Луци.

Члан 6.

(1) Влада именује Управни одбор Фонда солидарности (у даљем тексту: Управни одбор).

(2) Управни одбор има седам чланова.

(3) Управни одбор доноси статут, који се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

(4) Управни одбор има задатак да:

1) доставља годишњи извјештај о праћењу утрошка средстава Фонда солидарности Влади на усвајање,

2) благовремено информише Владу о неправилностима уоченим у поступку одобравања средстава Фонда солидарности и предлаже начине њиховог превазилажења,

3) активно учествује у креирању мјера и активности којима је циљ обезбјеђење средстава за рад Фонда солидарности,

4) усваја Пословник о раду Фонда солидарности,

5) доноси друга општа акта којима се уређује начин рада, као и друга питања од значаја за рад Фонда солидарности.

(5) Административно-техничке послове за потребе Фонда солидарности и Управног одбора обавља координатор Фонда солидарности, у сарадњи са републичким органима управе и стручним службама Владе.

(6) Средства за трошкове административних, техничких и оперативних послова Фонда солидарности обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

(7) Чланови Управног одбора за свој рад не примају накнаду.

Члан 7.

(1) Корисници средстава Фонда солидарности, у смислу овог закона, јесу:

- 1) физичка лица (грађани),
- 2) предузетници,
- 3) привредна друштва,
- 4) остала правна лица (јавне установе, удружења, фондови, фондације и слично),
- 5) институције Републике Српске.

(2) Изузетно, корисници средстава под посебним условима прописаним овим законом могу бити и јединице локалне самоуправе.

Члан 8.

(1) Средства за пружање помоћи ради реализације циља из члана 2. овог закона обезбјеђују се из:

- 1) буџетских средстава Републике Српске,
- 2) домаћих и иностраних зајмова или кредита,
- 3) домаћих и иностраних донација,
- 4) прихода од игара на срећу,
- 5) средстава остварених продајом имовине стечене извршењем кривичних дјела,
- 6) посебног доприноса за солидарност, у складу са посебним прописом и
- 7) других средстава, у складу са посебним прописима.

(2) Средства за пружање помоћи (у даљем тексту: средства) уплаћују се на рачун Фонда солидарности.

Члан 9.

(1) Средства се додјељују за накнаду штете и пружање директне подршке корисницима средстава.

(2) Штетом, у смислу овог закона, сматра се материјална штета на покретној и непокретној имовини, као и финансијски губитак изазван околностима из члана 2. овог закона.

(3) Директном подршком сматрају се мјере финансијске и нефинансијске помоћи корисницима средстава ради остварења циља из члана 2. овог закона.

(4) Управни одбор, у зависности од расположивих средстава Фонда солидарности у текућој години, доноси одлуку о врстама штета које се надокнађују и директне подршке која се исплаћују корисницима средстава у случају наступања околности из члана 2. овог члана.

Члан 10.

(1) Право на накнаду штете имају физичка лица (грађани), предузетници, привредна друштва и остала правна лица.

(2) За остваривање права на накнаду штете физичка лица дужна су испунити опште услове, и то:

- 1) да су држављани Републике Српске и
- 2) да обезбиједи доказ о правном основу коришћења оштећене покретне и непокретне имовине на територији Републике Српске.

(3) За остваривање права на накнаду штете предузетници, привредна друштва, те остала правна лица дужни су испунити опште услове, и то:

- 1) да имају регистровано сједиште у Републици Српској и
- 2) да обезбиједи доказ о правном основу коришћења оштећене покретне и непокретне имовине на територији Републике Српске.

(4) Поред општих услова прописаних ст. 2. и 3. овог члана, у зависности од врсте настале штете, могу се пропи-

сати и посебни услови, а који се односе на мјесто пребивалишта и сједишта, методологију утврђивања финансијског губитка, осигурања имовине, број радника, плаћање пореских обавеза, а који се, у зависности од реализације циља из члана 2. овог закона, посебно разрађују уредбом коју доноси Влада.

(5) На приједлог ресорног министарства према области у којој је штета настала (у даљем тексту: ресорно министарство), у зависности од процјене и наступајућих околности из члана 2. овог закона, Влада доноси уредбу којом се уређују врсте настале штете, посебни услови за остваривање права на накнаду штете, начин и поступак утврђивања настале штете, облик и садржај извјештаја о утрошку средстава са прилозима, те методологија исплате штете.

Члан 11.

(1) Штету утврђује ресорно министарство.

(2) У поступку утврђивања штете институције Републике Српске дужне су сарађивати са ресорним министарством.

(3) Ресорно министарство припрема приједлог одлуке о додјели средстава са листом корисника средстава код којих је утврђена штета, а коју доставља, путем координатора Фонда солидарности, Управном одбору на коначно одлучивање.

(4) Управни одбор доноси одлуку којом утврђује укупан износ одобрених средстава за накнаду штете.

(5) На основу одлуке из става 4. овог члана ресорни министар доноси рјешење о накнади штете кориснику средстава.

(6) Рјешење министра је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(7) Висина средстава за накнаду штете одобрена рјешењем министра из става 5. овог члана износи највише до 70% утврђене штете и зависи од расположивих средстава Фонда солидарности у текућој години.

Члан 12.

(1) Право на средства директне подршке имају:

1) институције Републике Српске за покриће трошкова спровођења мјера превенције према посебним прописима, с циљем спречавања или санирања штетних посљедица насталих усљед околности из члана 2. овог закона,

2) физичка лица (грађани), предузетници, привредна друштва и остала правна лица за покриће трошкова због поремећаја на тржишту, инфлације, недостатка животних намирница, сировина, репроматеријала и енергената и слично,

3) ангажована лица која су обављала послове под посебно отежаним условима због околности из члана 2. овог закона,

4) правна лица (јавне установе, удружења, фондови, фондације и слично) за појединачне кориснике у стању социјалне потребе и грађани који се налазе у стању социјалне потребе ради превазилажења ситуација насталих усљед околности из члана 2. овог закона.

(2) Изузетно, јединица локалне самоуправе може бити корисник средстава директне подршке ако не располаже средствима неопходним за хитне интервенције усљед наступајућих околности из члана 2. овог закона, и то за збрињавање угрожених, настрадалих и евакуисаних лица, пружање хитног смјештаја, здравствене заштите, као и за набавку намирница, одјеће, воде за пиће, лијекова и других потреба.

(3) За остваривање права из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе подноси ресорном министарству захтјев за директну подршку.

(4) Ресорно министарство, након процјене оправданости захтјева из става 3. овог члана, припрема приједлог одлуке о додјели средстава и доставља је, путем координатора Фонда солидарности, Управном одбору на коначно одлучивање.

(5) Управни одбор доноси одлуку којом утврђује укупан износ одобрених средстава директне подршке.

(6) На основу одлуке из става 5. овог члана, ресорни министар доноси рјешење о додјели средстава директне подршке кориснику средстава.

(7) Рјешења министра је коначно и против њега може се тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(8) На приједлог ресорног министарства, у зависности од процјене и наступајућих околности из члана 2. овог закона, Влада доноси уредбу којом се уређују врста директне подршке, садржај и образац захтјева и извјештаја о утрошку средстава са прилозима, те начин и поступак додјеле средстава директне подршке.

Члан 13.

(1) Ресорна министарства воде евиденцију корисника средстава.

(2) Корисник средстава дужан је ресорном министарству доставити уредан и комплетан извјештај о утрошку средстава ако је одлуком из члана 11. став 4. и члана 12. став 5. овог закона, а у зависности од врсте штете и директне подршке, утврђена обавеза његовог достављања.

(3) Уз извјештај о утрошку средстава достављају се докази о извршеним плаћањима, са одговарајућим рачунима.

(4) Ресорно министарство утврђује уредност и комплетност појединачног, односно збирног извјештаја.

(5) Ако се у поступку из става 3. овог члана утврди да корисник средстава, након опомене, није доставио уредан и комплетан извјештај, у координацији са Правобранилаштво Републике Српске, пред надлежним судом покреће се поступак за поврат ненамјенски утрошених средстава.

Члан 14.

(1) На основу појединачног, односно збирног извјештаја из члана 13. став 4. овог закона, координатор Фонда солидарности сачињава годишњи извјештај о раду Фонда солидарности и доставља га Управном одбору.

(2) Управни одбор подноси Влади годишњи извјештај о раду, и то најкасније до 31. марта наредне године за претходну годину.

Члан 15.

Фонд солидарности, ступањем на снагу овог закона, преузима сва права и обавезе Фонда солидарности за обнову Републике Српске и Компензационог фонда Републике Српске.

Члан 16.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Уредба са законском снагом о Фонду солидарности за обнову Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/20, 53/20 и 90/21) и Уредба са законском снагом о Компензационом фонду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 46/20, 53/20 и 90/21).

Члан 17.

Овај закон ступа на на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1047/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2149

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА ИНФОРМАЦИОНО-КОМУНИКАЦИОНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ

Проглашавам Закон о Агенцији за информационо-комуникационе технологије, који је Народна скупштина Репу-

блике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о Агенцији за информационо-комуникационе технологије не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4564/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О АГЕНЦИЈИ ЗА ИНФОРМАЦИОНО-КОМУНИКАЦИОНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ

Члан 1.

Овим законом оснива се Агенција за информационо-комуникационе технологије Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) и утврђује се њена надлежност, организација и управљање, као и друга питања значајна за њен рад и законито функционисање.

Члан 2.

(1) Основни циљ оснивања и рада Агенције јесте обезбјеђење систематичног развоја и примјене информационо-комуникационих технологија и електронске управе у Републици Српској (у даљем тексту: Република), развој информационо-комуникационе дјелатности, као и стандардизација и успостављање надзора у овој области.

(2) Задатак Агенције је стандардизација, управљање и надзор над развојем и коришћењем информационо-комуникационих технологија.

(3) У рјешавању у управним стварима Агенција примјењује одредбе прописа којима се уређује општи управни поступак, те правила надзора и струке, ако законом није другачије одређено.

Члан 3.

Поједини изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба пола.

Члан 4.

(1) Оснивач Агенције је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), у име Републике.

(2) Агенција има статус правног лица које стиче уписом у судски регистар код надлежног регистрационог суда.

(3) Агенција је самостално и независно правно лице у остваривању свог циља и извршавању задатака у складу са овим и другим законима.

(4) Сједиште Агенције је у Бањој Луци.

(5) Назив Агенције је Агенција за информационо-комуникационе технологије Републике Српске.

(6) Агенција има печат, који садржи назив Агенције и амблем Републике Српске.

Члан 5.

(1) Агенција је надлежна да:

1) развија информационо-комуникационе технологије, електронску управу, дигиталне идентитете, информациону безбједност и информационо-комуникационе дјелатност у Републици, као и да израђује, прати и спроводи стратегије из тих области,

2) пројектује, усклађује, развија, остварује функционалност и одржава информационо-комуникационе системе, систем електронске управе и дигиталне идентитете, као и информациону безбједност,

3) промовише и подстиче употребу информационо-комуникационих технологија републичких органа управе, јединица локалне самоуправе, установа, јавних предузећа, посебних органа преко којих се остварује регулаторна функција, те правних и физичких лица којима су повјерена јавна овлашћења,

4) успоставља, развија, користи и одржава интероперабилне информационо-комуникационе технологије електронске управе, јединствен интероперабилни систем за електронску разmjену података, јединствено електронско сандуче, платформу за електронска плаћања, јединствено електронско управно мјесто, портал електронске управе, те портал отворених података,

5) управља кључном и критичном информационо-комуникационом инфраструктуром републичких органа управе и доноси секторске мјере безбједности у складу са законом и управља јединственом информационо-комуникационом мрежом електронске управе,

6) утврђује принципе, стандарде и друга правила пружања услуга електронске управе Републике, употребе личних и података републичких органа управе и поновне управе података,

7) управља и координира пројекте републичких органа управе који подразумијевају планирање, развој и одржавање информационо-комуникационих технологија,

8) успоставља и води регистре, базе и евиденције у области информационог друштва, односно информационо-комуникационих технологија, електронске управе, каталога услуга електронске управе, информационе безбједности, безбједности критичних информационо-комуникационих инфраструктура, те управља дигиталним идентитетима и информационо-комуникационим дјелатностима пословних субјеката,

9) управља људским ресурсима у области информационо-комуникационих технологија Републике,

10) врши надзор у области примјене информационо-комуникационих технологија, електронске управе, дигиталних идентитета, информационе безбједности и информационо-комуникационе дјелатности пословних субјеката и изриче одговарајуће мјере у складу са посебним законима,

11) на стратешком и оперативном нивоу спроводи концепт информационе безбједности у Републици, као и да врши стручни надзор и контролу спровођења информационе безбједности, као и надзор путем информационо-комуникационих технологија у овој области,

12) да управља и стара се о функционисању републичког ЦЕРТ-а - посебне организационе јединице за дјеловање у хитним случајевима (енгл. Computer Emergency Response Team) и Оперативним центром за информациону безбједност, односно да врши координацију превенције и заштите од рачунарско-безбједносних инцидената на интернету и других ризика безбједности информационих система републичких органа управе и других физичких и правних лица,

13) обавља послове у вези са дигиталним идентитетима републичких органа управе, правних и физичких лица из Републике, те републичким органима управе, правним и физичким лицима пружа услуге повјерења, услуге електронског представљања и потписивања, као и друге услуге из своје надлежности уз накнаду,

14) утврђује стандарде у области информационо-комуникационих технологија, као и обавља послове сертификације информационо-комуникационих производа, информационо-комуникационих услуга, информационо-комуникационих процеса и запослених на информационо-комуникационим пословима у Републици,

15) врши стручну верификацију и даје претходне сагласности на пројекте и набавке информационо-комуникационих технологија и повезаних услуга за потребе Владе, републичких органа управе, јединице локалне самоуправе и других правних лица којима је повјерено вршење јавних овлашћења,

16) пружа дијелене услуге управљања и одржавања информационо-комуникационих технологија, информационо-комуникационих производа и услуга, интернет презентација и других повезаних услуга за властите и потребе републичких органа управе и других правних лица којима су повјерена јавна овлашћења, а који немају довољне властите капацитете,

17) промовише употребу и врши додјелу подстицаја за коришћење информационо-комуникационих технологија, електронске управе, дигиталних идентитета, информационе безбједности, безбједности критичних и кључних информационо-комуникационих инфраструктура и информационо-комуникационе дјелатности пословних субјеката,

18) израђује опште акте из надлежности Агенције,

19) учествује у реализацији пројеката из своје надлежности финансираних од међународних финансијских организација,

20) пружа информације путем медија и других видова информисања о свом раду,

21) обавља друге послове који су Агенцији повјерени овим законом и другим прописима.

(2) Одредбе става 1. овог члана не односе се на Министарство унутрашњих послова.

Члан 6.

(1) У обављању послова у складу са одредбама овог закона, правилима надзора и струке Агенција је самостална и независна.

(2) У сврху разматрања на сједницама Владе, Агенција као обрађивач општих и других правних аката, те осталих материјала из своје надлежности исте предлаже и доставља Влади путем надлежног Министарства.

Члан 7.

(1) Агенција представља Републику на међународним конференцијама, скуповима и у међународним организацијама, у оквиру своје надлежности.

(2) Агенција сарађује са међународним органима, тијелима и институцијама надлежним за информационо-комуникационе технологије.

(3) Ради обављања и унапређивања послова из своје надлежности, Агенција сарађује са другим органима Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Члан 8.

(1) Организација, управљање и руковођење Агенцијом уређује се овим законом, Статутом и другим општим актима Агенције.

(2) Органи Агенције су Управни одбор и директор.

Члан 9.

(1) Орган управљања Агенцијом је Управни одбор.

(2) Чланови Управног одбора именују се на период од четири године, а на основу претходно спроведеног поступка јавне конкуренције у складу са законом.

(3) Управни одбор се састоји од три члана, које именује Влада.

Члан 10.

(1) Управни одбор Агенције предузима мјере за ефикасно и рационално обављање послова и задатака из надлежности Агенције.

(2) У вршењу послова из своје надлежности Управни одбор:

1) доноси Статут Агенције,

2) доноси друге опште акте у складу са законом и Статутом Агенције,

3) даје сагласност на опште акте које доноси директор Агенције у складу са овим законом и Статутом Агенције,

4) доноси програм рада и финансијски план Агенције,

5) усваја извјештаје које Агенција доставља у складу са овим и другим законима,

6) одлучује као другостепени орган о жалбама и приговорима на акте директора Агенције, уколико овим или другим законом није другачије одређено,

7) одлучује о коришћењу средстава, у складу са законом и Статутом Агенције,

8) одлучује о другим питањима регулисаним Статутом Агенције и овим законом.

(3) За свој рад Управни одбор Агенције одговоран је Влади.

(4) Ближе одредбе о начину рада Управног одбора Агенције регулисаће се Пословником о раду Управног одбора Агенције.

Члан 11.

(1) Директор Агенције представља Агенцију, руководи радом и одговоран је за рад Агенције.

(2) Директора Агенције, по претходно спроведеном поступку јавне конкуренције у складу са законом, именује Влада на период од четири године.

(3) Директор Агенције учествује у раду Управног одбора Агенције, али нема право гласа.

(4) Директор Агенције за свој рад одговара Влади.

Члан 12.

Директор Агенције, у оквиру својих права и обавеза, врши следеће послове:

1) руководи, представља и заступа Агенцију у складу са законом и Статутом Агенције,

2) доноси опште и друге акте у складу са овим законом и Статутом Агенције,

3) одлучује о запошљавању и ангажовању лица у Агенцији и њиховим накнадама, у складу са Статутом Агенције и актом о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Агенцији,

4) формира стручна и савјетодавна тијела у оквиру надлежности Агенције,

5) обавља и друге послове прописане овим законом, другим прописима и Статутом Агенције.

Члан 13.

У случају истека мандата члановима Управног одбора и/или директору Агенције, они настављају да обављају дужност до ступања на дужност нових чланова Управног одбора и/или директора Агенције.

Члан 14.

(1) Накнаде члановима Управног одбора и плату директору Агенције одређује Управни одбор, у складу са актима Агенције, уз сагласност Владе.

(2) Плате запослених и ангажованих лица у Агенцији уређују се Правилником о платама и накнадама који доноси директор Агенције, уз сагласност Управног одбора Агенције и надлежног министарства, у складу са прописима којима се уређује област рада у Републици и актима Агенције, узимајући у обзир потребне специфичне вјештине и искуство за успјешно обављање радних задатака.

Члан 15.

(1) За члана Управног одбора и директора Агенције може бити именовано лице које је држављанин Републике Српске и Босне и Херцеговине.

(2) Члан Управног одбора не може бити радник Агенције.

(3) За члана Управног одбора и директора Агенције не могу бити именована лица која су правоснажно осуђена на казну затвора за кривична дјела.

Члан 16.

Директор Агенције или члан Управног одбора Агенције могу бити разријешени дужности и прије истека периода на који су именовани у случају да:

1) не поступају у складу са законом и прописима Агенције,

2) злоупотребљавају свој положај,

3) престану да испуњавају услове прописане за именовање,

4) својим поступањем битно наруше углед Агенције,

5) поднесу образложену оставку у писаној форми,

6) у другим случајевима предвиђеним законом.

Члан 17.

(1) Ако члан Управног одбора Агенције буде разријешен дужности прије истека мандата, нови члан Управног одбора бира се, на основу спроведеног поступка јавне конкуренције, на период до истека мандата члана Управног одбора којем је мандат престао, односно који је разријешен.

(2) Ако директор Агенције буде разријешен у случајевима из члана 16. овог закона, Влада може именовати вршиоца дужности на период до шест мјесеци.

(3) У случају подношења оставке, директор Агенције или члан Управног одбора Агенције остаје на дужности до разрјешења, а најдуже три мјесеца од дана подношења оставке.

Члан 18.

(1) Средства за рад Агенције обезбјеђују се из:

1) буџета Републике Српске,

2) кредита и донација међународних и домаћих институција,

3) властитих прихода, односно накнада за обављање послова из дјелокруга Агенције,

4) других извора.

(2) Агенција ће припремити буџетски захтјев свог годишњег буџета и прослиједити га Министарству финансија за укључивање у нацрт буџета Републике Српске за одговарајућу годину.

(3) Директор Агенције располаже средствима и одобрава плаћање трошкова Агенције.

(4) Добит коју оствари Агенција употребљава се искључиво за унапређење и развој властите дјелатности.

(5) Агенција има и потребне трансакционе рачуне за обављање послова, у складу са законом.

(6) Директор Агенције доноси Правилник о одређивању висине накнада за пружање услуга из надлежности Агенције и врстама и начину расподеле властитих прихода, уз сагласност Управног одбора Агенције и Владе.

Члан 19.

(1) Агенција има Статут.

(2) Статутом Агенције уређују се:

1) организација и начин рада и пословања Агенције,

2) ближе дефинисање начина рада органа Агенције,

3) ближе дефинисање овлашћења за заступање Агенције и потписивање документације,

4) јавност рада,

5) пословна тајна,

6) тајност и мјере безбједности,

7) радни односи,

8) средства за рад Агенције,

9) друга питања у вези са пословањем Агенције.

Члан 20.

(1) Агенција доноси опште акте из своје надлежности у складу са овим и другим законима.

(2) Општи акти из става 1. овог члана објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 21.

На радно-правни статус запослених у Агенцији, односно на поступак остваривања њихових права и обавеза из радног односа, примјењују се одредбе овог закона, прописи којима је регулисана област радних односа Републике и општи акти Агенције.

Члан 22.

(1) Запослени у Агенцији дужни су при извршавању својих послова и задатака осигурати поштовање уставних и законских одредаба у Републици.

(2) Запослени су дужни чувати од објављивања повјерљиве информације док су у радном односу, као и након престанка радног односа у Агенцији, у складу са законом и општим актима Агенције.

(3) Ближе одредбе о правима, обавезама и одговорностима из радног односа запослених, и то заснивање радног односа, поступак запошљавања, радно вријеме, одмори и одсуства, одговорност за повреду обавеза из уговора о раду и материјална одговорност запослених, престанак радног односа, заштита права радника, посебне одредбе о ангажовању лица ван радног односа, као и сва друга питања из радних односа, регулисаће се Правилником о раду, који доноси директор Агенције, уз сагласност Управног одбора Агенције.

Члан 23.

(1) Агенција попуњава упражњена радна мјеста расписивањем конкурса.

(2) Конкурс за попуњавање радног мјеста мора бити објављен најмање 15 дана прије крајњег рока за пријаве у најмање једном дневном листу доступном на територији Републике.

(3) Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Агенције, који доноси директор Агенције, уз сагласност надлежног министарства, утврдиће се услов за свако радно мјесто у Агенцији и дефинисаће се радна мјеста која се, изузетно, могу попуњавати без јавног оглашавања.

Члан 24.

(1) Општи услови за заснивање радног односа у Агенцији су:

1) да је држављанин Републике Српске и Босне и Херцеговине,

2) да је старији од 18 година,

3) да има увјерење о општој здравственој способности,

4) да није отпуштен из државне службе као посљедица дисциплинске мјере на било ком нивоу власти у Босни и Херцеговини три године прије дана пријаве за радно мјесто у Агенцији,

5) да се против њега не води кривични поступак, нити да је правоснажно осуђен на казну затвора за кривична дјела,

6) да се на њега не односи члан IX став 1. Устава Босне и Херцеговине.

(2) Поред општих услова, лице које се пријављује на конкурс мора испуњавати посебне образовне и стручне услове предвиђене Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Агенције.

(3) За ангажовање и запошљавање лица у Агенцији, Агенција може затражити препоруке и друге доказе ради провјере радних, професионалних и других способности кандидата код надлежних органа и бивших послодаваца.

Члан 25.

(1) Ради обављања специфичних и стручних послова из дјелокруга Агенције, могу се успоставити савјетодавна и стручна тијела у виду експертских радних група за развој електронске управе, развој и управљање кључном информационо-комуникационом инфраструктуром, обраду рачунарско-безбједносних инцидената, обједињене јавне набавке информационо-комуникационих технологија и развој информационо-комуникационе дјелатности и дигитализацију привреде.

(2) Поред стручних тијела из става 1. овог члана, директор Агенције може успоставити и друга стручна тијела у складу са потребама.

(3) Чланови стручних тијела могу се именовати из реда домаћих или страних стручњака и имају право на накнаду за свој рад.

(4) Запослени могу бити чланови стручних тијела.

(5) Ближе одредбе о начину рада савјетодавних и стручних тијела, поступку именовања, условима које треба да испуњавају њихови чланови, броју чланова, начину утврђивања и висини накнаде и друга питања од значаја за рад стручних тијела регулисаће се посебним актом, који доноси директор Агенције, уз сагласност Управног одбора Агенције.

Члан 26.

(1) Агенција подноси Влади годишњи извјештај о раду.

(2) Управни одбор Агенције дужан је да разматра и усвоји извјештај из става 1. овог члана прије подношења Влади.

(3) Агенција може у било које вријеме поднијети додатни извјештај Влади о свим битним питањима од општег интереса из своје надлежности уколико утврди да је, с обзиром на њихов значај, неопходно о њима извјестити Владу.

Члан 27.

(1) У управним стварима у првом степену одлучује директор Агенције.

(2) О жалбама на првостепено рјешење директора Агенције одлучује Управни одбор Агенције, уколико другим законом није другачије одређено.

Члан 28.

(1) Управни надзор и надзор над законитошћу рада Агенције врши надлежно Министарство.

(2) Влада даје сагласност на Статут, годишњи програм рада и финансијски план Агенције, и на годишњи извјештај о пословању и годишњи обрачун, а надлежно Министарство даје сагласност на акт о организацији и систематизацији радних мјеста.

Члан 29.

(1) Агенција ће у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијети акте предвиђене овим законом.

(2) Агенција ће преузети запослене из Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво који су обављали послове из области информационо-комуникационих технологија, као и дио средстава за рад и друге документације и архиве која је потребна Агенцији за обављање њених надлежности.

(3) Вршиоце дужности чланова Управног одбора Агенције, као и вршиоца дужности директора Агенције, након њеног оснивања, до окончања поступка јавне конкуренције, именоваше Влада.

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1048/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2150

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године конституовало да се усвојени Закон о измјенама Закона о републичкој управи не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској,

чине су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4565/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Члан 1.

У Закону о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 115/18, 111/21, 15/22, 56/22 и 132/22) у члану 15. у ставу 1. тачка 12) мијења се и гласи:

"12) Министарство за научнотехнолошки развој и високо образовање."

Члан 2.

Члан 27. мијења се и гласи:

"Министарство за научнотехнолошки развој и високо образовање врши управне и друге стручне послове, који се односе на: научнотехнолошки развој и унапређивање високог образовања, као и израду и праћење стратегија из наведених области; унапређивање и подстицање развоја фундаменталних развојних примјењених истраживања; подстицање иноваторства и економског развоја кроз употребу нових технологија; високо образовање и студентски стандард; нострификацију и еквиваленцију иностраних високошколских диплома; усклађеност образовне политике са глобалним технолошким трендовима; академску и истраживачку мрежу Републике Српске; промоцију употребе нових технологија; управни надзор у области информационо-комуникационих технологија; израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства; учешће у реализацији пројеката финансираних од међународних финансијских организација; пружање информација путем медија и других видова информисања о свом раду и друге послове у складу са законом".

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1049/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др Ненад Стевандић, с.р.

2151

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о прекршајима Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о измјенама и допунама Закона о прекршајима Републике Српске не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4569/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о прекршајима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 63/14, 36/15 – Одлука

Уставног суда Републике Српске, 110/16, 100/17 и 19/21 – Одлука Уставног суда Републике Српске) у члану 45. у ставу 1. ријечи: "и то:" замјењују се ријечима: "а нарочито:".

У тачки 5) брише се ријеч: "и" и додаје запета.

У тачки 6) послје ријечи: "прекршаја" додају се запета и нова тачка 7), која гласи:

"7) друге околности које су од значаја за одмјеравање казне".

Члан 2.

У члану 101. ријечи: "протекне годину дана" замјењују се ријечима: "протекну двије године".

Члан 3.

У члану 148. у ставу 5. послје ријечи: "трајању" додају се запета и ријечи: "забране присуствовања одређеним спортским приредбама у најкраћем прописаном трајању".

У ставу 6. послје ријечи: "трајању" додају се ријечи: "и забрану присуствовања одређеним спортским приредбама у најкраћем прописаном трајању".

Члан 4.

У члану 153. послје става 3. додају се нови ст. 4. и 5, који гласе:

"(4) Окривљени који нема пребивалиште, односно боравиште у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини, новчану казну и трошкове платног промета може платити и електронски, уз коришћење POS терминала (стандардно или бесконтактно плаћање) на мјесту извршења прекршаја код овлашћеног службеника, у полицијској станици или канцеларији надлежног овлашћеног органа, уз издавање доказа о уплати.

(5) Плаћање новчане казне и трошкова платног промета на начин описан у ставу 4. овог члана могу извршити и окривљени који имају пребивалиште, односно боравиште у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини".

Члан 5.

У члану 170. у ставу 4. послје ријечи: "опојних дрога и средстава" додају се ријечи: "или одбије да се подвргне тестирању на опојне дроге и средства".

Члан 6.

У члану 187. у ставу 1. послје ријечи: "поступка" додају се ријечи: "и захтјева за судско одлучивање".

Члан 7.

Члан 191. мијења се и гласи:

"(1) Претрес почиње објављивањем главне садржине захтјева, а завршава се, по могућности, без прекидања, на једном рочишту.

(2) Суд ће тражити од окривљеног да се изјасни да ли прихвата одговорност за прекршај који му се ставља на терет.

(3) Ако окривљени прихвати одговорност, суд ће одлучити само о врсти, висини санкције и трошковима поступка, а евентуално и о одузимању имовинске користи и накнади штете оштећеном, извођењем достављених и предложених доказа неопходних да се одлучи о тим околностима.

(4) У случају из става 3. овог члана, одлука не мора да садржи образложење, осим у погледу изречене санкције, трошкова поступка, одузимања имовинске користи и накнаде штете.

(5) Ако окривљени не прихвати одговорност, суд ће га позвати да изнесе своју одбрану, коју није обавезан изнијети, нити дати одговор, као ни доказе.

(6) Ако су окривљени правно лице и одговорно лице у правном лицу, прво се саслушава представник правног лица, а послје њега одговорно лице.

(7) Након саслушања окривљеног прелази се на извођење доказа саслушањем свједока и вјештака и извођење других доказа.

(8) Ред извођења доказа утврђује судија.

(9) О претресу се води записник у који се уноси цијели ток претреса.”

Члан 8.

У члану 216. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Другостепени суд ће, уважавајући жалбу, рјешењем преиначити првостепено рјешење ако сматра да су одлучне чињенице у првостепеном рјешењу правилно утврђене и да се с обзиром на утврђено чињенично стање, по правилној примјени закона, треба донијети другачије рјешење”.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1053/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2152

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕМЈЕРУ И КАТАСТРУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о премјеру и катастру Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о измјенама и допунама Закона о премјеру и катастру Републике Српске не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4568/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕМЈЕРУ И КАТАСТРУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 110/16, 22/18 – Одлука Уставног суда Републике Српске, 62/18 и 95/19 – Одлука Уставног суда Републике Српске) у члану 1. последије ријечи: “на премјер Републике Српске” и запете додају се ријечи: “поступак оснивања катастра непокретности” и запета, последије ријечи: “регистар цијена непокретности” и запете додају се ријечи: “масовну процјену вриједности непокретности” и запета, а ријеч: “инжињерско-техничким”, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Члан 2.

У члану 2. у тачки ц) последије ријечи: “протокола” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки ч) последије ријечи: “(инфраструктуре геопросторних података Републике Српске)” додају се запета и нова тачка ц), која гласи:

“ц) ‘масовна процјена вриједности непокретности’ је поступак одређивања вриједности свих непокретности на подручју Републике Српске, на одређени датум, коришћењем стандардизованих метода, узимајући у обзир све податке на тржишту непокретности које се посматра”.

Члан 3.

У члану 5. у ставу 1. последије ријечи: “регистар цијена непокретности” и запете додају се ријечи: “масовна процјена вриједности непокретности и регистра процијењених вриједности непокретности” и запета.

Члан 4.

У члану 6. последије ријечи: “регистар цијена непокретности” и запете додају се ријечи: “масовна процјена вриједности непокретности и регистар процијењених вриједности непокретности” и запета.

Члан 5.

У члану 10. у ставу 1. последије тачке з) додаје се нова тачка и), која гласи:

“и) масовну процјену вриједности непокретности и регистар процијењених вриједности непокретности”.

Досадашње т. и), ј), к), л), љ), м), н), њ), о), п), р) и с) постају т. ј), к), л), љ), м), н), њ), о), п), р), с) и т).

У тачки п), која постаје тачка р), последије ријечи: “областима” додају се ријечи: “у складу са чланом 29. овог закона”.

У тачки р), која постаје тачка с), последије ријечи: “бонитирања и комасациону процјену земљишта” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки с), која постаје тачка т), последије ријечи: “сарадње” додају се запета и нова тачка ђ), која гласи:

“ђ) дигитализацију аналогних геодетских подлога”.

Послије става 2. додају се нови ст. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. и 11, који гласе:

“(3) Стручним испитом, који се полаже према одредбама овог закона, провјерава се познавање важећих прописа Републике Српске који су дефинисани Програмом о полагању стручног испита као општег дијела, те познавање области које уређује овај закон као посебног дијела.

(4) Стручни испит полаже се пред Комисијом, коју рјешењем именује директор Управе.

(5) Комисију за кандидате са високом стручном спремом геодетске струке чини предсједник, четири члана и њихови замјеници, а за кандидате са средњом стручном спремом геодетске струке, Комисију чини предсједник, два члана и њихови замјеници.

(6) Комисију за кандидате са високом стручном спремом пољопривредне и шумарске струке чини предсједник, четири члана и њихови замјеници.

(7) Стручни испит може полагаи лице које има:

а) одговарајућу стручну спрему из члана 10. став 1. тачка с) овог закона,

б) радно искуство од најмање шест мјесеци са средњом стручном спремом, односно најмање годину дана радног искуства са високом стручном спремом.

(8) Лице са високом и средњом стручном спремом плаћа накнаду за полагање стручног испита, и то:

а) за високу стручну спрему – 700 КМ,

б) за средњу стручну спрему – 500 КМ,

в) за поправни испит високе стручне спреме – 350 КМ,

г) за поправни испит средње стручне спреме – 250 КМ.

(9) Чланови комисија за полагање стручног испита из ст. 5. и 6. овог члана имају право на накнаду за рад у Комисији.

(10) Влада Републике Српске доноси Уредбу о висини накнаде за чланове Комисије за полагање стручног испита.

(11) Средства за накнаде из става 9. овог члана исплаћују се са рачуна посебне намјене Управе, према расположивим средствима”.

Члан 6.

У члану 12. у тачки б) последије ријечи: “пројекта” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки в) послје ријечи: “водова” додају се запета и нове т. г) и д), које гласе:

“г) израда геодетских подлога у инжењерско-техничким областима за које се не израђује главни пројекат,

д) реализација пројеката геодетског обиљежавања у области урбанистичког планирања и инжењерско-техничким областима”.

Члан 7.

У члану 13. у ставу 3. у тачки б) послје ријечи: “лиценцама” додају се ријечи: “и запослених радника геодетске струке којима се не издаје геодетска лиценца у складу са овим законом, а имају положен стручни испит из члана 10. став 1. тачка с) овог закона”.

Члан 8.

У члану 14. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Геодетска лиценца првог реда омогућава израду техничке документације и техничку контролу над извођењем геодетских радова за које је предвиђена израда главног пројекта, извођење геодетских радова за које је предвиђена израда главног пројекта и израду пројекта геодетског обиљежавања у области урбанистичког планирања”.

У ставу 2. послје ријечи: “реализације пројекта геодетског обиљежавања” додају се ријечи: “у инжењерско-техничким областима за које се не предвиђа израда главног пројекта”.

Члан 9.

У члану 15. у ставу 1. послје ријечи: “геодетским словима” додају се ријечи: “из члана 25. став 1. овог закона”.

Послје става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Геодетску лиценцу првог реда стиче и лице геодетске струке са завршеним академским студијама, и то првим и другим циклусом студија (240 + 60 ECTS бодова), положеним стручним испитом у Управи, положеним стручним испитом за рад у органима државне управе и радним искуством на геодетским пословима из члана 25. став 1. овог закона у трајању од најмање двије године”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Послје досадашњег става 3, који постаје став 4, додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Приликом достављања доказа о испуњености услова за стицање лиценце из ст. 1, 2. и 3. овог члана, поред потврде о стеченом радном искуству, доставља се и доказ о томе да је послодавац обављао послове из члана 25. став 1. овог закона у вријеме када је лице стекло радно искуство”.

Члан 10.

У члану 16. у ставу 1. ријечи: “из члана 17. став 4. овог закона” замјењују се ријечима: “из члана 17. ст. 4. и 5. овог закона”.

Члан 11.

У члану 17. став 2. мијења се и гласи:

“(2) За извођење геодетских радова за које је овим законом предвиђена израда главног пројекта, геодетска организација мора имати најмање пет запослених лица геодетске струке са пуним радним временом, од којих најмање два посједују геодетску лиценцу првог реда, а остала запослена лица геодетске струке имају положен стручни испит или два лица геодетске струке са положеним стручним испитом и једно лице приправник дипломирани инжењер геодезије”.

Послје става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Поред утврђених минималних услова из става 2. овог члана, утврђују се сваким главним пројектом и додатни услови, а који се односе на број извршилаца и геодетско-техничку опремљеност у зависности од сложености, врсте и обима радова предвиђених главним пројектом, као и постављених рокова за њихову реализацију”.

Досадашњи ст. 3, 4. и 5. постају ст. 4, 5. и 6.

Досадашњи став 4, који постаје став 5, мијења се и гласи:

“(5) За извођење радова катастарског класирања и бонитирања земљишта у поступку катастарског премјера, геодетска организација мора имати најмање једног запосленог или ангажованог дипломираног инжењера пољопривреде, са положеним стручним испитом за рад у органима државне управе и радним искуством у пољопривредној струци од најмање три године”.

Члан 12.

У члану 18. у ставу 1. у тачки в) послје ријечи: “законом” додају запета и ријечи: “који се односе на промјене у катастарским евиденцијама за чији је преглед и контролу надлежна Управа у складу са овим законом”.

У тачки д) послје ријечи: “назива” додају се запета и ријечи: “имена и броја запослених радника”.

Тачка ж) брише се.

Досадашње т. з) и и) постају т. ж) и з).

У ставу 2. у тачки г) ријеч: “овлашћен” замјењује се ријечју: “овлашћена”.

Члан 13.

У члану 19. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Ако лице из става 1. овог члана не изводи геодетске радове у складу са овим законом, другим прописима, стандардима и техничким нормативима или потпише и овјери елаборат о извршеним геодетским радовима и записник о извршеном увиђају о непостојећим промјенама или са неистинитим подацима, као и ако потпише и овјери елаборат и записник које је израдило лице које није запослено, односно ангажовано у тој геодетској организацији, Управа ће рјешењем том лицу одузети геодетску лиценцу, печат и забранити извођење геодетских радова у складу са чл. 29б. и 29в. овог закона”.

Послје става 4. додају се нови ст. 5, 6, 7. и 8, који гласе:

“(5) Геодетска лиценца и печат одузимају се лицу из става 3. овог члана и извођење геодетских радова забрањује на период:

а) од три мјесеца до шест мјесеци – ако лице са геодетском лиценцом не изводи геодетске радове у складу са овим законом, другим прописима, стандардима и техничким нормативима или својим потписом и печатом овјерава такве радове,

б) од једне до три године – ако је лице са геодетском лиценцом овјерило својим печатом елаборате о извршеним геодетским радовима и записник о извршеном увиђају о непостојећим промјенама или са неистинитим подацима.

(6) Лицу геодетске струке запосленом у геодетској организацији које изводи геодетске радове, а коме се не издаје геодетска лиценца, забраниће се извођење геодетских радова на период од три мјесеца до шест мјесеци уколико не изводи геодетске радове у складу са овим законом, другим прописима, стандардима и техничким нормативима.

(7) Изузетно од става 1. овог члана, за извођење радова катастарског класирања и бонитирања земљишта одговорно је лице из члана 17. став 5. овог закона.

(8) Ако лице из става 7. овог члана не изводи радове катастарског класирања и бонитирања земљишта у складу са овим законом, другим прописима, стандардима и техничким нормативима или потпише и овјери елаборат о извршеним радовима и записник о извршеном увиђају о непостојећим промјенама или са неистинитим подацима, као и ако потпише и овјери елаборат и записник које је израдило лице које није запослено, односно ангажовано у тој геодетској организацији, Управа ће рјешењем том лицу забранити извођење тих радова у складу са чл. 29б. и 29в. овог закона, на период од три мјесеца до шест мјесеци”.

Досадашњи став 5. брише се.

Члан 14.

У члану 20. у ставу 3. тачка в) брише се.

Досадашње т. г) и д) постају т. в) и г).

Послије става 3. додају се нови ст. 4. и 5, који гласе:

“(4) Управа ће одузети лиценцу за рад геодетској организацији на период од три до шест мјесеци у случају из става 3. т. а) и б) овог члана, а на период од шест мјесеци до једне године у случају из става 3. т. в) и г) овог члана.

(5) Управа свака три мјесеца провјерава код надлежне институције списак запослених радника геодетске организације који посједују лиценцу за рад”.

Досадашњи став 4. постаје став 6.

Члан 15.

Члан 22. мијења се и гласи:

“(1) О лиценцама издатим за рад геодетских организација и геодетским лиценцама Управа води сљедеће регистре:

а) Регистар о геодетским организацијама којима је издата лиценца за рад са списком запослених у тим геодетским организацијама и геодетским организацијама којима је одузета лиценца за рад,

б) Регистар о издатим и одузетим геодетским лиценцама првог и другог реда.

(2) Регистри из става 1. овог члана су јавни и објављују се на интернет страници Управе”.

Члан 16.

У члану 25. у ставу 1. у тачки д) послјије ријечи: “комасацијом” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки ђ) послјије ријечи: “областима” додају се запета и нова тачка е), која гласи:

“е) дигитализације аналогних геодетских подлога”.

Члан 17.

У члану 29. у ставу 1. у тачки д) послјије ријечи: “дјелатности” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки ђ) послјије ријечи: “комасацијом” додају се запета и нова тачка е), која гласи:

“е) преглед и контролу геодетско-техничких радова и израде геодетских подлога за потребе израде докумената просторног уређења које усваја Народна скупштина Републике Српске, односно скупштина јединице локалне самоуправе у складу са посебним законима”.

Члан 18.

У члану 29а. послјије става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

“(3) Директор Управе доноси Правилник о начину вршења контроле рада геодетских организација.

(4) Правилником из става 3. овог члана прописује се начин и поступак вршења контроле рада, односно испуњености услова за рад геодетских организација из члана 17. овог закона, као и друга питања у вези са контролом рада геодетских организација”.

Члан 19.

У члану 33. послјије става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5, који гласе:

“(3) За успоставу и одржавање СРПОС мреже надлежна је Управа.

(4) За одржавање РЕФРС мреже надлежна је Управа.

(5) Директор Управе доноси Правилник о успостављању и одржавању мреже перманентних станица Републике Српске – СРПОС”.

Члан 20.

У члану 45. послјије става 3. додају се нови ст. 4. и 5, који гласе:

“(4) За потребе приказа посебних дијелова објекта израђује се плочрт објекта.

(5) Директор Управе доноси Правилник о садржају, начину израде и прегледу плочрта објекта”.

Члан 21.

Послије члана 68. додаје се нови члан 68а, који гласи:

“Члан 68а.

(1) Геопросторни подаци из члана 68. став 1. овог закона су геометријски и атрибутски подаци о парцелама и објектима.

(2) Геопросторни подаци из става 1. овог члана представљају основни садржај катастарских планова и воде се и одржавају у дигиталном облику од дана формирања БПКН.

(3) Катастарски планови из става 2. овог члана могу настати као резултат:

а) катастарског премјера,

б) дигитализације катастарских планова у аналогном облику.

(4) Садржај, начин израде и одржавања катастарских планова као дијела БПКН прописује директор Управе правиликом”.

Члан 22.

У члану 70. у ставу 2. ријечи: “на једну непокретност” замјењују се ријечима: “на једну или више непокретности истог имаоца права”.

Члан 23.

У члану 71. у ставу 1. ријечи: “стереографској пројекцији” замјењују се ријечима: “полидарској пројекцији”, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Послије става 5. додају се нови ст. 6. и 7, који гласе:

“(6) Чланови комисије из става 5. овог члана имају права на накнаду за рад у комисији.

(7) Влада Републике Српске доноси Одлуку о висини накнаде за рад комисија за излагање”.

Досадашњи став 6. постаје став 8.

Члан 24.

Члан 80. мијења се и гласи:

“(1) Лицу чије је пребивалиште, односно боравиште непознато комисија за излагање по службеној дужности, а на приједлог јединице локалне самоуправе, за привременог заступника поставља лице из реда дипломираних правника са положеним стручним испитом за рад у органима управе запослених у органима јединице локалне самоуправе на чијој територији се излажу подаци о непокретностима и утврђују права на тим непокретностима.

(2) Начелник или градоначелник јединице локалне самоуправе дужан је у року од осам дана од дана достављања обавјештења о почетку излагања катастарске општине доставити податке за лица из реда запослених дипломираних правника који ће бити постављени за привремене заступнике у поступку оснивања катастра непокретности.

(3) У случају да начелник или градоначелник јединице локалне самоуправе не достави податке о лицима која ће бити постављена за привремене заступнике, као и у случају када је јединица локалне самоуправе странка у поступку, привремени заступник се поставља из реда адвоката или пословно способних лица.

(4) За лица која се постављају за привременог заступника из става 3. овог члана одређује се накнада у износу од 15 КМ по предмету у коме су одређени.

(5) Трошкове привременог заступника из става 4. овог члана сноси јединица локалне самоуправе на чијој територији се излажу подаци о непокретностима и утврђују права на тим непокретностима”.

Члан 25.

У члану 83. у ставу 1. послјије ријечи: “примједба” додају се ријечи: “које се уводе у свеску списка примједба”.

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Основаним примједбама из става 2. овог члана сматрају се примједбе које се односе на грешке и пропусте

настале у поступку премјера, одржавања премјера и катастарског класирања земљишта”.

Досадашњи став 3, који постаје став 4, мијења се и гласи:

“(4) Ако се примједба односи на податке о култури и класи, комисија ће затражити мишљење надлежне организационе јединице Управе”.

Члан 26.

У члану 87. у ставу 3. послје ријечи: “надлежног суда” и запете додају се ријечи: “против лица коме су утврђена права рјешењем из члана 86. овог закона”.

Послје става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

“(6) Трошкове правног заступања у поступку оснивања катастра непокретности сноси странка која је ангажовала правног заступника”.

Члан 27.

Члан 89а. мијења се и гласи:

“(1) Комисија за излагање спроводи и скраћени поступак у складу са Законом о општем управном поступку, у следећим случајевима:

а) када су подаци о непокретностима уписани у земљишној књизи преузети из катастарског оператата, а у катастарском оператату су утврђени у поступку оснивања катастра некретнина у складу са одредбама Закона о премјеру и катастру некретнина (‘Службени гласник Републике Српске’, бр. 19/96 и 15/00) и Закона о премјеру и катастру некретнина (‘Службени лист СР БиХ’, бр. 22/84, 12/87, 26/90 и 36/90),

б) када су подаци у земљишној књизи и катастарском оператату идентични, и то подаци о бројевима парцела, површинама парцела и носиоцима права својине у земљишној књизи и посједницима у катастарском оператату,

в) када су подаци у земљишној књизи и катастарском оператату идентични, осим података о бројевима парцела у случају када парцела по новом премјеру одговара у цијелости по површини и облику парцели по старом премјеру, без обзира на то што су бројеви парцела различити,

г) када за одређене непокретности не постоји земљишна књига или када земљишну књигу не води и не одржава стварно надлежни орган, а постоји катастар непокретности успостављен на основу премјера у Гаус–Кригеровој пројекцији,

д) када је непокретност уписана у књигу уложених уговора.

(2) Рјешење донесено на основу става 1. овог члана комисија за излагање доставља лицима уписаним у привременом листу непокретности, који је саставни дио тог рјешења.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити жалба комисији за излагање, у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

(4) У случају из става 3. овог члана, комисија за излагање обавезно спроводи посебан испитни поступак у складу са одредбама Закона о општем управном поступку и одредбама овог закона.

(5) Након спровођења поступка из става 4. овог члана, комисија за излагање може уважити захтјев из жалбе и донијети ново рјешење.

(6) Када комисија за излагање која је донијела рјешење утврди да је поднесена жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица, а није новим рјешењем замијенила рјешење које се жалбом побија, дужна је без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема жалбе, послати жалбу Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове на рјешавање”.

Члан 28.

У члану 91. у ставу 4. ријечи: “грађевинска или употребна дозвола” замјењују се ријечима: “грађевинска и употребна дозвола”.

Члан 29.

У члану 99. тачка з) брише се.

Досадашње т. и) и ј) постају т. з) и и).

У досадашњој тачки ј), која постаје тачка и), послје ријечи: “прописане” додаје се ријеч: “посебним”.

Члан 30.

Послје члана 99. додају се нови чл. 99а, 99б. и 99в, који гласе:

“Члан 99а.

(1) Забилежба спора је упис којим се чини видљивим да се поводом стварног права води пред судом поступак чији би исход могао утицати на упис, припадање, постојање, обим, садржај или оптерећење тог права.

(2) Захтјев за забилежбу спора лице које сматра да му је повријеђено стварно право подноси надлежној подручној јединици Управе и уз захтјев доставља следећу документацију:

а) копију тужбе,

б) доказ да је парница почела да тече.

(3) Надлежна подручна јединица Управе, у року од осам дана од дана предаје захтјева са документацијом из става 2. овог члана, доноси рјешење о испуњености услова и врши упис забилежбе спора у јавну евиденцију у следећим случајевима:

а) уколико је подносилац захтјева претходни носилац стварног права,

б) уколико је у питању спор по тужби за утврђивање брачне тековине, спор по тужби за утврђивање права својине по основу права наслеђивања, спор по тужби ради утврђивања ништавости уговора због повреде законског права прече куповине, односно уписаног уговорног права прече куповине.

(4) Против рјешења из става 3. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања рјешења, а Управа је дужна одлуку донијети по хитном поступку.

(5) Надлежна подручна јединица Управе одбија захтјев за забилежбу спора у случају када нису испуњени услови из ст. 2. и 3. овог члана.

(6) Надлежна подручна јединица Управе одбија захтјев за забилежбу спора и у случају када су испуњени услови из ст. 2. и 3. овог члана, али се спор односи на поступак по ванредним правним лијековима.

Члан 99б.

(1) Забилежба спора има правно дејство у смислу да правоснажна одлука донесена по тужби дјелује и против лица која су стекла стварна права на непокретностима након подношења захтјева за упис забилежбе спора, па се извршење може непосредно спровести без обзира на то да ли је у међувремену дошло до промјене ималаца права.

(2) Када је поступак по основу забилеженог спора окончан одлуком којом је странци признато одређено право, упис признатог права добија оно мјесто у првенственом реду које му је било осигурано забилежбом спора.

(3) Захтјев за брисање забилежбе спора у јавној евиденцији подноси заинтересована странка надлежној подручној јединици Управе, уз достављање правоснажне одлуке надлежног суда, којом је предметни спор окончан.

(4) Надлежна подручна јединица Управе, на основу захтјева из става 3. овог члана, у року од осам дана доноси рјешење о брисању забилежбе спора у јавној евиденцији.

(5) Против рјешења из става 4. овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

Члан 99в.

Одредбе овог закона које се односе на упис и брисање забилежбе спора у катастар непокретности сходно се примјењују и на упис и брисање забилежбе спора и у другим јавним евиденцијама у којима се уписују стварна права”.

Члан 31.

У члану 102. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Приликом првог уписа објекта и стварних права на објекту, као и на стану, пословном простору, гаражи и гаражном мјесту, стеченом уговором о откупу стана у друштвеној, односно државној својини, не захтијева се постојање уписаног претходника”.

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Одредбе овог закона које се односе на уписе из овог члана сходно се примјењују и на уписе у земљишној књизи”.

Члан 32.

У члану 103. у ставу 1. ријечи: “приватне или јавне” бришу се.

У ставу 2. у тачки в) последије ријечи: “број)” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки г) последије ријечи: “претходник” додају се запета и нова тачка д), која гласи:

“д) упитник из члана 118а. став 4. тачка в) овог закона овјерен од нотара, ако је основ промјене уговор о купопродаји”.

Члан 33.

Послије члана 118б. додају се нови чл. 118в, 118г. и 118д, који гласе:

“Члан 118в.

(1) Процјена вриједности непокретности поступцима и методама масовне процјене вриједности непокретности је утврђивање процијењене тржишне вриједности непокретности на посматрани датум.

(2) Масовна процјена вриједности непокретности обухвата евидентирање, анализу и обраду података, дефинисање модела за масовну процјену вриједности непокретности, који чине саставне елементе система масовне процјене вриједности непокретности и процјену вриједности непокретности.

(3) Систем масовне процјене вриједности непокретности чине:

а) Регистар цијена непокретности из члана 118а. овог закона,

б) Регистар непокретности за потребе масовне процјене вриједности непокретности (у даљем тексту: Регистар непокретности),

в) Регистар модела за масовну процјену вриједности непокретности (у даљем тексту: Регистар модела),

г) Кама (САМА – енгл. Computer-assisted mass appraisal) систем (алгоритам), (у даљем тексту: Кама систем).

(4) Регистар непокретности из става 3. тачка б) овог члана је база података коју чине подаци важећих катастарских евиденција, подаци са терена и други расположиви подаци.

(5) Регистар непокретности из става 3. тачка б) овог члана је скуп геопросторних и других података о непокретностима и стварним правима на њима и садржи графичке, нумеричке и описне податке о:

а) парцелама,

б) објектима,

в) посебним дијеловима објеката,

г) имаоцима стварних права на непокретностима,

д) извору података (врсти евиденције или начину евидентирања података),

ђ) јединицама локалне самоуправе, насељеним мјестима, улицама и кућним бројевима из Централног адресног регистра и регистра просторних јединица,

е) атрибутима о непокретностима садржаним у Регистру цијена непокретности из члана 118а. овог закона прикупљеним на терену,

ж) друге одговарајуће податке из расположиве документације републичких органа управе и јединица локалне самоуправе потребне за процјену вриједности свих непокретности.

(6) Теренским радом се врши идентификација свих непокретности на терену, провјера постојећих података, евидентирање уочених промјена и прикупљање података чији атрибути су садржани у Регистру цијена непокретности из члана 118а. овог закона и потребни за масовну процјену вриједности непокретности.

(7) Подаци прикупљени на терену се евидентирају у Регистру непокретности из става 3. тачка б) овог члана.

(8) Ималац права на непокретности дужан је лицима која раде на пословима идентификације непокретности и прикупљања неопходних података из става б. овог члана дозволити приступ непокретности и прикупљање података.

(9) Регистар модела из става 3. тачка в) овог члана је база модела за процјену вриједности предметних непокретности.

(10) Модел из Регистра модела из става 3. тачка в) овог члана треба да садржи атрибуте (карактеристике) који се налазе у Регистру цијена непокретности из члана 118а. овог закона.

(11) Структуру модела из става 10. овог члана чине:

а) вриједносне зоне,

б) табеле,

в) параметри,

г) графикони,

д) једначине за процјену вриједности непокретности.

(12) Кама систем из става 3. тачка г) овог члана је рачунарски подржан алгоритам и аутоматизован ИТ систем који се користи за:

а) оптимизацију модела за процјену вриједности непокретности на основу података из Регистра цијена непокретности из члана 118а. овог закона и Регистра непокретности из става 3. тачка б) овог члана,

б) одређивање процијењене тржишне вриједности на основу података из Регистра непокретности из става 3. тачка б) овог члана и Регистра модела из става 3. тачка в) овог члана.

(13) Регистар непокретности из става 3. тачка б) овог члана, Регистар модела из става 3. тачка в) овог члана и Кама систем из става 3. тачка г) овог члана успоставља, води и одржава Управа.

Члан 118г.

(1) Регистар процијењених вриједности непокретности је база података која садржи податке о процијењеним тржишним вриједностима непокретности на одређени датум.

(2) Регистар процијењених вриједности непокретности из става 1. овог члана оснива, води и одржава Управа за подручје Републике Српске.

(3) Одређивање процијењене тржишне вриједности врши се на основу података Регистра непокретности из члана 118в. став 3. тачка б) овог закона и модела за процјену вриједности непокретности из Регистра модела из члана 118в. став 3. тачка в) овог закона, уз коришћење Кама система из члана 118в. став 3. тачка г) овог закона.

(4) Регистар процијењених вриједности непокретности чини скуп геопросторних и других података о непокретностима и стварним правима на њима, графичке, нумеричке и описне податке из Регистра непокретности из члана 118в. став 3. тачка б) овог закона, као и сљедеће податке:

а) врсту модела коришћеног за процјену вриједности непокретности,

б) ознаку вриједносне зоне,

в) процијењену тржишну вриједност непокретности,

г) датум одређивања.

(5) Подаци из Регистра процијењених вриједности непокретности са објашњеном методологијом процјене јавно

се објављују на веб-страници или порталу Управе, и то следећи подаци:

- а) врста или намјена непокретности,
- б) површина непокретности,
- в) вриједносна зона,
- г) процијењена тржишна вриједност непокретности,
- д) датум одређивања.

(6) Управа издаје податке из Регистра процијењених вриједности непокретности лицима која за то имају правни интерес.

(7) Приступ и коришћење података Регистра процијењених вриједности непокретности се обезбеђују за јавност и лица која за то имају правни интерес у складу са чланом 157. овог закона и прописима којима се уређује заштита личних података.

Члан 118д.

Директор доноси Правилник о начину оснивања и одржавања система масовне процјене вриједности непокретности и садржају и начину вођења Регистра процијењених вриједности непокретности”.

Члан 34.

Послије члана 127. додаје се нови члан 127а, који гласи:

“Члан 127а.

(1) Уколико се у току судског или управног поступка утврди да је неопходно вршење одређених геодетско-техничких радова у сврху снимања на терену и спровођење геодетско-техничких промјена у јавним евиденцијама о непокретностима, вјештак геодетске струке одређен у том поступку израђује скицу лица мјеста, а надлежни суд или орган управе налаже Управи или геодетској организацији да изврши снимање промјена на терену и сачини елаборат геодетских радова.

(2) Елаборат из става 1. овог члана уз налог суда или органа управе представља основ за спровођење геодетско-техничких промјена у јавним евиденцијама о непокретностима, о чему одлучује Управа рјешењем.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити жалба у року од осам дана од дана достављања рјешења, али није дозвољено покретање управног спора.

(4) Трошкове поступка спровођења геодетско-техничких промјена у јавним евиденцијама о непокретностима сноси странка која је покренула судски или управни поступак, а уколико та странка трошкове не уплати, поступак спровођења геодетско-техничких промјена се обуставља.

(5) Уколико се надлежној подручној јединици Управе достави одлука суда донесена у поступку уређења међе који спроводи надлежни суд у складу са посебним законом без извршеног снимања промјена на терену и израђеног елабората геодетских радова од стране Управе или геодетске организације, у складу са чланом 91. овог закона, надлежна подручна јединица Управе затражиће од странке која је покренула поступак да у том смислу допуни захтјев за спровођење одлуке суда у јавним евиденцијама о непокретностима у одређеном року, а уколико та странка у остављеном року то не учини, захтјев се одбија”.

Члан 35.

У члану 131. у ставу 2. послјије ријечи: “овјереној копији” додају се запета и ријечи: “доказ о плаћеној накнади, као и упитник из члана 118а. став 4. тачка в) овог закона овјерен од нотара, ако је основ промјене уговор о купопродаји”.

Члан 36.

У члану 140. у ставу 1. послјије ријечи: “недостатке и пропусте у подацима о непокретностима” додају се ријечи: “настале у поступку оснивања катастра непокретности”.

У ставу 2. послјије ријечи: “на непокретностима” додају се ријечи: “настале у поступку оснивања катастра непокретности”.

Члан 37.

Члан 148. мијења се и гласи:

“(1) Оснивање катастра водова је поступак утврђивања техничких података о водовима, стварних права на водовима и имаоца тих права на основу података елабората премјера и збирке исправа.

(2) Поступак оснивања катастра водова у складу са одредбама овог закона спроводи надлежна подручна јединица Управе, о чему доноси рјешење.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана може се изјавити жалба Управи у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(4) Жалбом се може побијати рјешење само у погледу утврђених техничких података премјера водова.

(5) У погледу утврђених стварних права на водовима примјењују се одредбе овог закона које се односе на утврђења стварна права на објекту у катастру непокретности”.

Члан 38.

Послије члана 148. додаје се нови члан 148а, који гласи:

“Члан 148а.

(1) До обезбеђења техничких услова за упис података катастра водова основаног у складу са овим законом у електронску базу података катастра водова врши се полагање исправа у Књигу положених исправа о водовима, коју води надлежна подручна јединица Управе.

(2) Стварно право на воду стиче се уписом у Књигу положених исправа о водовима, на основу правоснажног рјешења о оснивању катастра водова из члана 148. став 2. овог закона, којим се тај упис и налаже, као и на основу других исправа које представљају основ за стицање стварних права на водовима.

(3) Успостављање, садржај, одржавање и издавање података из Књиге положених исправа о водовима прописује се Правилником о полагању исправа у Књигу положених исправа о водовима, који доноси директор Управе”.

Члан 39.

У члану 151. послјије става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

“(8) Директор Управе доноси Правилник о садржају и начину прегледа елабората геодетских радова”.

Члан 40.

У члану 156. у ставу 3. послјије ријечи: “регистра цијена непокретности” и запете додају се ријечи: “регистра процијењених вриједности непокретности” и запета.

Члан 41.

У члану 168. послјије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) У току поступка техничког пријема објекта, а у циљу прибављања употребне дозволе за тај објекат, један од чланова комисије именује се из реда дипломираних инжењера геодезије са лиценцом првог реда”.

Члан 42.

У члану 170. у ставу 2. послјије ријечи: “код надлежног органа” додају се ријечи: “у складу са чланом 17. овог закона”, а ријечи: “за ту врсту радова и имају најмање једног запосленог геодетске струке са одговарајућом лиценцом” бришу се.

Члан 43.

Послије члана 179б. додаје се нови члан 179в, који гласи:

“Члан 179в.

(1) Влада Републике Српске, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, донијеће:

а) Уредбу о висини накнаде за чланове Комисије за полагање стручног испита из члана 10. став 10. овог закона,

б) Одлуку о висини накнаде за рад комисија за излагање из члана 71. став 7. овог закона.

(2) Директор Управе, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, донијеће:

а) Правилник о начину вршења контроле рада геодетских организација из члана 29а. став 3. овог закона,

б) Правилник о успостављању и одржавању мреже перманентних станица Републике Српске – СРПОС из члана 33. став 5. овог закона,

в) Правилник о садржају, начину израде и прегледу тлоцрта објеката из члана 45. став 5. овог закона,

г) Правилник о садржају, начину израде и одржавања катастарских планова као дијела БПКН из члана 68а. став 4. овог закона,

д) Правилник о начину оснивања и одржавања система масовне процјене вриједности непокретности и садржају и начину вођења Регистра процијених вриједности непокретности из члана 118д. овог закона,

ђ) Правилник о полагању исправа у Књигу положених исправа о водовима из члана 148а. став 3. овог закона,

е) Правилник о садржају и начину прегледа елабората геодетских радова из члана 151. став 8. овог закона.

(3) До усклађивања подзаконских аката из чл. 179, 179а. и 179б. са одредбама овог закона примјењиваће се важећи подзаконски акти”.

Члан 44.

У члану 181. у ставу 1. тачка е) брише се.

Досадашње т. ж), з), и) и ј) постају т. е), ж), з) и и).

У досадашњој тачки ж), која постаје тачка е), ријечи: “(члан 18. став 1. тачка з)” замјењују се ријечима: “(члан 18. став 1. тачка ж)”.

Члан 45.

У члану 183. ријечи: “новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ” замјењују се ријечима: “новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ”.

Члан 46.

У члану 195. у ставу 1. испред ријечи: “Геодетска” додаје се број 1 у обостраној загради.

Послије става 1. додаје нови став 2, који гласи:

“(2) Геодетска организација дужна је да усклади своје пословање са условима прописаним овим законом у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, а у противном, Управа поништава рјешење о испуњености услова за рад и брише је из евиденције геодетских организација”.

Члан 47.

Задужује се Законодавни одбор Народне скупштине Републике Српске да у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона утврди пречишћени текст Закона.

Члан 48.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1052/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2153

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АПОТЕКАРСКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о апотекарској дјелатности, који је Народна скупштина Репу-

блике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о измјенама и допунама Закона о апотекарској дјелатности не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4566/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АПОТЕКАРСКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 1.

У Закону о апотекарској дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 119/08, 1/12 и 33/14) у члану 5. послије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Промет на мало лијекова не може се обављати ван апотеке, укључујући промет путем интернета и путем поште”.

Члан 2.

Послије члана 13. додаје се нови члан 13а, који гласи:

“Члан 13а.

Апотекарска дјелатност обезбјеђује се у другим здравственим установама, у складу са законом којим се уређује област здравствене заштите”.

Члан 3.

Члан 29. мијења се и гласи:

“(1) Ради континуираног снабдијевања лијековима, радно вријеме апотеке мора бити минимално осам сати дневно.

(2) Радно вријеме апотеке одређује оснивач, у складу са рјешењем министра, које мора бити видљиво истакнуто на улазу у апотеку.

(3) Апотека која има један радни тим запослен са пуним радним временом може радити највише 40 часова седмично, а радни тим чине:

1) један магистар фармације и

2) један фармацеутски техничар.

(4) Магистар фармације мора бити присутан у апотеци током цијелог радног времена апотеке.

(5) Фармацеутски техничар мора бити присутан у апотеци током цијелог радног времена апотеке”.

Члан 4.

Члан 31. мијења се и гласи:

“Издавање лијекова и медицинских средстава у апотеци, апотеци дома здравља, болничкој апотеци и другој здравственој установи обавља се на основу рецепта, налога и издатнице”.

Члан 5.

У члану 41. послије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Промет фармацеутског отпада у складу са овим законом није дозвољен”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 6.

У члану 49. у ставу 1. ријечи: “Новчаном казном од 3.000 до 15.000 КМ” замјењују се ријечима: “Новчаном казном од 5.000 КМ до 20.000 КМ”.

Послије тачке а) додаје се нова тачка б), која гласи:

“б) поступи супротно одредби члана 5. став 5. овог закона,”.

Досадашње т. б), в), г), д), њ) и е) постају в), г), д), њ), е) и ж).

У досадашњој тачки њ), која постаје тачка е), ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

Досадашња тачка е), која постаје тачка ж), мијења се и гласи:

“ж) се не придржава утврђеног радног времена апотеке (члан 29. ст. 1, 2. и 3),”.

Послије тачке ж) додају се нове т. з) и и), које гласе:

“з) апотека ради без присуства магистра фармације (члан 29. став 4) и

и) поступи супротно одредби члана 41. став 2. овог закона”.

У ставу 2. ријечи: “новчаном казном од 1.000 до 3.000 КМ” замјењују се ријечима: “новчаном казном од 3.000 КМ до 5.000 КМ”.

Члан 7.

У члану 50. у ставу 1. ријечи: “Новчаном казном од 500 до 2.500 КМ” замјењују се ријечима: “Новчаном казном од 2.000 КМ до 5.000 КМ”.

У тачки г) последије броја: “29.” додају се ријечи: “став 2”, а ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

Послије тачке г) додаје се нова тачка д), која гласи:

“д) ако апотека ради без присуства фармацевтског техничара (члан 29. став 5) и”.

Досадашња тачка д) постаје тачка њ).

У ставу 2. ријечи: “новчаном казном од 500 до 1.500 КМ” замјењују се ријечима: “новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ”.

Члан 8.

У члану 51. у ставу 1. ријечи: “Новчаном казном од 500 до 1.500 КМ” замјењују се ријечима: “Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ”.

У тачки г) последије броја: “3.” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки д) последије ријечи: “(члан 26.)” додаје се ријеч: “и”.

Послије тачке д) додаје се нова тачка њ), која гласи:

“њ) врши промет фармацевтског отпада (члан 41. став 2)”.

У ставу 2. ријечи: “Новчаном казном од 500 до 1.500 КМ” замјењују се ријечима: “Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ”.

Члан 9.

У члану 52. ријечи: “Новчаном казном од 1.500 до 4.500 КМ” замјењују се ријечима: “Новчаном казном од 3.000 КМ до 10.000 КМ”.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1050/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2154

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ СУКОБА ИНТЕРЕСА У ОРГАНИМА ВЛАСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о допуни Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, који

је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, а Вијеће народа 6. октобра 2023. године констатовало да се усвојени Закон о допуни Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-4567/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ДОПУНИ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ СУКОБА ИНТЕРЕСА У ОРГАНИМА ВЛАСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 73/08 и 52/14) у члану 8. испред ријечи: “Изабрани” додаје се број један у обостраној загради.

У ставу 2. последије ријечи: “Српске” додају се запета и ријечи: “нити на чланове органа, предсједнике или директоре удружења или фондација, који за те послове не примају накнаду”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1051/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2155

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске, члана 58. став 1. алинеја 5. и члана 181. став 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20) и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о правобранилаштву Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 7/18), на приједлог Владе Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ ЗАМЈЕНИКА ПРАВОБРАНИОЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У СЈЕДИШТУ ЗАМЈЕНИКА ПРАВОБРАНИОЦА БАЊАЛУКА

I

Зоран Гвозденовић изабран је за замјеника правобраниоца Републике Српске у Сједишту замјеника правобраниоца Бања Лука на период од четири године.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1064/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2156

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске, члана 58. став 1. алинеја 5. и члана 181. став 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20) и члана 24. ст. 1. и 4. Закона о правобранилаштву Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 7/18), на приједлог Владе Републике Српске, Народна скупштина Републике

Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ ЗАМЈЕНИКА ПРАВОБРАНИОЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У СЈЕДИШТУ ЗАМЈЕНИКА ПРАВОБРАНИОЦА ПРИЈЕДОР

I

Бојана Рауш Филиповић изабрана је за замјеника правобраниоца Републике Српске у Сједишту замјеника правобраниоца Приједор на период од четири године.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1065/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2157

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 58. став 1. алинеја 5. и члана 181. став 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20) и члана 18. Закона о енергетици (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 49/09 и 16/23), на приједлог Владе Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ ЧЛАНА РЕГУЛАТОРНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Слободан Шараба изабран је за члана Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске на период од пет година.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1066/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2158

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 21. став 1. Закона о Комитету за координацију надзора финансијског сектора Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 49/09), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА КОМИТЕТА ЗА КООРДИНАЦИЈУ НАДЗОРА ФИНАНСИЈСКОГ СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА 2022. ГОДИНУ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Извјештај Комитета за координацију надзора финансијског сектора Републике Српске за 2022. годину.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1057/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2159

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 19. став 7. Закона о друштвима за осигурање (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 17/05, 1/06, 64/06, 74/10, 47/17 и 58/19), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА АГЕНЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ О СТАЊУ СЕКТОРА ОСИГУРАЊА У РЕПУБЛИЦИ СРПској ЗА ПЕРИОД ОД 1.1.2022. ДО 31.12.2022. ГОДИНЕ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Извјештај Агенције за осигурање Републике Српске о стању сектора осигурања у Републици Српској за период од 1.1.2022. до 31.12.2022. године.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1058/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2160

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 19. став 7. Закона о друштвима за осигурање (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 17/05, 1/06, 64/06, 74/10, 47/17 и 58/19), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА О РАДУ АГЕНЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ПЕРИОД ОД 1.1.2022. ДО 31.12.2022. ГОДИНЕ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Извјештај о раду Агенције за осигурање Републике Српске за период од 1.1.2022. до 31.12.2022. године.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1059/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2161

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 19. став 7. Закона о друштвима за осигурање (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 17/05, 1/06, 64/06, 74/10, 47/17 и 58/19), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА О ФИНАНСИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ АГЕНЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ПЕРИОД ОД 1.1.2022. ДО 31.12.2022. ГОДИНЕ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Извјештај о финансијском пословању Агенције за осигурање Републике Српске за период од 1.1.2022. до 31.12. 2022. године.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1060/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2162

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 26. Закона о енергетици (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 49/09 и 16/23), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА О РАДУ РЕГУЛАТОРНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА 2022. ГОДИНУ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Извјештај о раду Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске за 2022. годину.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1061/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2163

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 27. Закона о Гарантном фонду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 50/10, 107/19, 44/20 и 53/20), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ИЗВЈЕШТАЈА О РАДУ И ПОСЛОВАЊУ ГАРАНТНОГ ФОНДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА ЗА 2022. ГОДИНУ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Извјештај о раду и пословању Гарантног фонда Републике Српске а.д. Бања Лука за 2022. годину.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1062/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2164

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. ст. 1. и 2. и члана 239. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 66/20), у вези са чланом 21. Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 98/05 и 20/14), Народна скупштина Републике Српске, на Петој редовној сједници, одржаној 28. септембра 2023. године, д о н и ј е л а ј е

ЗАКЉУЧАК

О УСВАЈАЊУ ГОДИШЊЕГ РЕВИЗОРСКОГ ИЗВЈЕШТАЈА ГЛАВНЕ СЛУЖБЕ ЗА РЕВИЗИЈУ ЈАВНОГ СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА 2023. ГОДИНУ

1. Народна скупштина Републике Српске усваја Годишњи ревизорски извјештај Главне службе за ревизију јавног сектора Републике Српске за 2023. годину.

2. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1063/23
28. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

2165

На основу чл. 14, 14а, 14б. и 14в. и члана 15. став 2. Закона о унутрашњем дугу Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/12, 28/13, 59/13 и 44/14) и члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 40. сједници, одржаној 5.10.2023. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О СЕДАМНАЕСТОЈ ЕМИСИЈИ ОБВЕЗНИЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ИЗМИРЕЊЕ ОБАВЕЗА ПО ОСНОВУ МАТЕРИЈАЛНЕ И НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ НАСТАЈЕ У ПЕРИОДУ РАТНИХ ДЕЈСТАВА ОД 20. МАЈА 1992. ДО 19. ЈУНА 1996. ГОДИНЕ

I

1) Република Српска емитује обвезнице ради регулисања дијела унутрашњег дуга Републике Српске по основу правоснажних судских одлука и вансудских поравнања којима је признато право на накнаду материјалне и нематеријалне штете настале у периоду ратних дејстава од 20. маја 1992. до 19. јуна 1996. године, у смислу Закона о унутрашњем дугу Републике Српске (у даљем тексту: Закон).

2) Република Српска емитује обвезнице из подтачке 1) ове тачке у износу од 2.236.287 КМ, који чини износ неизмирених обавеза утврђених верификацијом обавеза из правоснажних судских одлука и вансудских поравнања којима је признато право на накнаду материјалне и нематеријалне штете настале у периоду ратних дејстава.

II

Основни елементи обвезница из тачке I ове одлуке су:

- емитент: Република Српска,
- номинална вриједност емисије: 2.236.287 КМ,
- назив емисије: обавезе по материјалној и нематеријалној ратној штети,
- врста обвезница: дугорочна обвезница са каматним приносом (купоном), неограничено преносива, у дематеријализованом облику, на име,
- номинална вриједност једне обвезнице: 1 КМ (конвертибилна марка),
- тип емисије: примарна емисија,
- редни број емисије: седамнаеста емисија,
- број емитованих обвезница: 2.236.287,
- датум емисије: 18. октобар 2023. године,
- рок доспијења: 13 година од дана ове емисије,
- период одгоде исплате главнице: три године, урачунат у рок отплате,
- каматна стопа: фиксна, 1,5% годишње и рачуна се на остатак главнице уз примјену линеарног модела обрачуна камате, на бази стварног броја дана.

III

1) Обвезнице носе камату на главницу по стопи од 1,5% годишње.

2) Каматна стопа рачуна се као годишња каматна стопа обвезница на главницу, те каматна стопа купона обвезница износи 1,5%, што по 1 КМ обвезница износи 0,015 КМ.

3) У периоду одгоде исплате главнице власник обезнице има право на камату обрачунату на укупан износ главнице.

4) Доспијеће првог ануитета је 18. октобар 2024. године за период од (укључујући и датум емисије) 18. октобра 2023. године до (али не укључујући и тај дан) 18. октобра 2024. године.

5) Сљедећи ануитети доспијевају годишње, и то: 18. октобра 2025, 18. октобра 2026, 18. октобра 2027, 18. октобра 2028, 18. октобра 2029, 18. октобра 2030, 18. октобра 2031, 18. октобра 2032, 18. октобра 2033, 18. октобра 2034, 18. октобра 2035. и 18. октобра 2036. године.

Датум	Номинална вриједност	Преостали дио номиналне вриједности	Стопа отплате	Исплата главнице	Исплата камате	Исплата ануитета
18-10-24	2.236.287,00	2.236.287,00	0%	0,00	33.544,31	33.544,31
18-10-25	2.236.287,00	2.236.287,00	0%	0,00	33.544,31	33.544,31
18-10-26	2.236.287,00	2.236.287,00	0%	0,00	33.544,31	33.544,31
18-10-27	2.236.287,00	2.236.287,00	10%	223.628,70	33.544,31	257.173,01
18-10-28	2.236.287,00	2.012.658,30	10%	223.628,70	30.189,87	253.818,57
18-10-29	2.236.287,00	1.789.029,60	10%	223.628,70	26.835,44	250.464,14
18-10-30	2.236.287,00	1.565.400,90	10%	223.628,70	23.481,01	247.109,71
18-10-31	2.236.287,00	1.341.772,20	10%	223.628,70	20.126,58	243.755,28
18-10-32	2.236.287,00	1.118.143,50	10%	223.628,70	16.772,15	240.400,85
18-10-33	2.236.287,00	894.514,80	10%	223.628,70	13.417,72	237.046,42
18-10-34	2.236.287,00	670.886,10	10%	223.628,70	10.063,29	233.691,99
18-10-35	2.236.287,00	447.257,40	10%	223.628,70	6.708,86	230.337,56
18-10-36	2.236.287,00	223.628,70	10%	223.628,70	3.354,43	226.983,13

VI

У случају кашњења са исплатом камате, односно главнице из обезница, Министарство финансија платиће законску затезну камату послје истека рока из тачке V ове одлуке па до дана исплате.

VII

Средства за измирење обавеза по овој емисији обезбјеђују се из буџета Републике Српске.

VIII

Обезнице представљају директну и безусловну обавезу Републике Српске, међусобно су равноправне и најмање су у истом рангу са свим другим садашњим и будућим обавезама за чије извршење средства обезбјеђује Република Српска.

IX

1) Обезнице се уписују у Централни регистар хартија од вриједности а. д. Бања Лука (у даљем тексту: Централни регистар).

2) Право власништва над обезницама и право располагања стиче се даном уписа обезница у Централни регистар.

3) Министарство финансија, у року од осам дана од дана доношења одлуке о емисији, подноси Централном регистру захтјев за регистрацију (упис) обезница и извјештај о верификованим обавезама по основу правоснажних судских одлука и вансудских поравнања којима је признато право на накнаду материјалне и нематеријалне штете настале у периоду ратних дејстава од 20. маја 1992. до 19. јуна 1996. године, које се извршавају емисијом обезница.

4) За тачност података у извјештају који Министарство финансија доставља Централном регистру одговара Министарство финансија.

X

Централни регистар, на основу примљене одлуке о емисији и захтјева за регистрацију обезница са извјештајем из тачке IX ове одлуке, региструје емисију, отвара и води рачуне власника обезница, региструје и чува податке

IV

По истеку периода одгоде исплате главнице власник обезнице има право на пропорционални дио главнице и припадајући дио камате обрачунате на преостали дио главнице, који се исплаћује једном годишње.

V

1) Камата, односно главница исплаћује се у року од 15 дана од дана обрачуна камате, односно доспијећа главнице преносом средстава на рачун власника обезнице.

2) Исплата се врши у складу са сљедећим отплатним планом:

о стицању власништва и правима из обезница, те издаје извјештаје, изводе и потврде о стању и пројенама на рачунима власника обезница, у складу са прописима којима се уређује тржиште хартија од вриједности и актима Централног регистра.

XI

Република Српска може, у било које вријеме, откупити обезнице по било којој цијени на тржишту или на други начин, у складу са одлуком Владе Републике Српске, под условом да, у случају куповине јавном понудом, таква понуда буде једнако доступна свим власницима обезница.

XII

Република Српска не уписује се у Регистар емитената код Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.

XIII

1) Централни регистар је дужан да обавијести Бањалучку берзу а. д. Бања Лука (у даљем тексту: Бањалучка берза) о регистрацији обезница.

2) На основу извјештаја Централног регистра, обезнице емитоване у складу са овом одлуком уврштавају се на службено берзанско тржиште Бањалучке берзе.

3) Трговина обезницама на секундарном тржишту обавља се у складу са прописима којима се уређује трговина хартијама од вриједности.

4) Цијена обезница уврштених у службено берзанско тржиште Бањалучке берзе базира се на цијени и не обухвата припадајућу камату.

5) Плаћање по обављеној куповини обезница на службеном берзанском тржишту обавља се по цијени по којој се трговало, увећаној за припадајућу камату за период од посљедње исплате камате до претпостављеног дана поравнања, не укључујући претпостављени дан поравнања.

6) За обрачун припадајуће камате из обезница узима се стварни број дана у периоду за који се обрачунавају камате, за период од (укључујући и тај дан) дана доспијећа претходног купона до (али не укључујући и тај дан) дана доспијећа сљедећег купона.

XIV

1) Послове платног агента врши Централни регистар, у складу са закљученим уговором.

2) Исплата камате, односно главнице врши се преносом средстава на рачун власника обвезнице, без одбитака на име трошкова и накнада.

XV

У случају спора, странке своја међусобна права и обавезе рјешавају у складу са законима којима се уређује ова област пред стварно и мјесно надлежним судом у Бањој Луци.

XVI

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија, а министар финансија је лице овлашћено за спровођење ове одлуке.

XVII

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3326/23
5. октобра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2166

На основу члана 58. став 8. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 75/17) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 115/18, 111/21, 15/22, 56/22 и 132/22), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

ПРАВИЛНИК

О ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О УСЛОВИМА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА НАКНАДУ ШТЕТЕ

Члан 1.

У Правилнику о условима за остваривање права на накнаду штете ("Службени гласник Републике Српске", бр. 49/20, 48/21 и 89/22) последије члана 5а. додаје се нови члан 5б, који гласи:

"Члан 5б.

(1) Право на средства за набавку вакцина против класичне куге свиња у сврху спровођења вакцинације и ства-

рања имунитета на болест остварује референтна ветеринарска лабораторија која изврши набавку вакцина и Министарству поднесе захтјев, сачињен на Обрасцу 5, који се налази у Прилогу овог правилника и чини његов саставни дио, и уз који прилаже:

1) изјаву директора о извршеној набавци вакцине,

2) уговор закључен између референтне ветеринарске лабораторије и добављача након спроведене набавке,

3) фактуру о извршеној набавци вакцине,

4) извјештај о набавци вакцине.

(2) Референтна ветеринарска лабораторија, у случају избијања болести, дистрибуцију вакцина према овлашћеним ветеринарским организацијама спроводи према плану дистрибуције, који доноси Министарство, у складу са прописом који уређује област спречавања и ширења појединих болести животиња.

(3) Набављена вакцина чува се према препоруци произвођача у просторијама референтне ветеринарске лабораторије.

(4) Приликом преузимања вакцине у референтној ветеринарској лабораторији ветеринарска организација потписује изјаву о преузимању вакцине, сачињену на Обрасцу 5а, који се налази у Прилогу овог правилника.

(5) Доказ о утрошеној вакцини је потврда о вакцинацију коју овлашћена ветеринарска организација штампа директно из ВИС РС и доставља је референтној лабораторији до петог у мјесецу за претходни мјесец.

(6) Захтјев за исплату средстава за набавку вакцине подноси се након завршеног поступка набавке, а најкасније до 15. децембра текуће године.

(7) Референтна ветеринарска лабораторија доставља Министарству извјештај о дистрибуцији вакцина регистрованим ветеринарским организацијама, уз који прилаже попуњен Образац 5а. и потврду о вакцинацији, најкасније до 31. децембра текуће године.

(8) Максимални износ средстава који корисник може остварити за ову намјену у текућој години је до 30.000 КМ".

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-335-1217/23
6. октобра 2023. године
Бањалука

Министар,
Др Саво Минић, с.р.

ПРИЛОГ

Република Српска		Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде	Образац 5.
------------------	---	---	------------

Трг Републике Српске 1, 78 000 Бања Лука, телефон: 051/338-415, факс: 051/338-866, e-mail: mps@mps.vladars.net

Име и презиме:												
ЈМБ:												
Назив правног лица:												
Адреса:												
Телефон:												
Факс:			E-mail:									
ЈИБ												
Жиро рачун												
Назив банке:												

На основу одредаба члана 56. Правилника о условима за остваривање права на накнаду штете ("Службени гласник Републике Српске", број ___/___), подносим

**ЗАХТЈЕВ
ЗА ИСПЛАТУ СРЕДСТАВА**

Назив спроведене мјере	Количина	Износ	Мјесец/година у којем/којој је спроведена мјера
Набавка вакцина против класичне куге свиња			___/20___

Уз овај захтјев доставља се (заокружити):

1. изјава директора о извршеној набавци вакцине,
2. уговор закључен између референтне ветеринарске лабораторије и добављача након спроведене процедуре,
3. фактура о извршеној набавци вакцине,
4. извјештај о набавци вакцине.

Напомена:

ИЗЈАВА

Својевољно, под пуном моралном, материјалном и кривичном одговорношћу, изјављујем да су наведени подаци тачни. Омогућићу приступ радницима Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде приликом њихове контроле испуњености Захтјева. Сагласан сам да вратим добијена средства уколико се утврди да су наведени подаци или приложени документи неистинити или да су добијена средства ненамјенски утрошена.

Датум: _____

Потпис подносиоца Захтјева: _____

Мјесто: _____

Образац 5а.

Република Српска		Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде	Образац 5а.
---------------------	---	---	--------------------

Трг Републике Српске 1, 78 000 Бања Лука, телефон: 051/338-415, факс: 051/338-866, e-mail: mps@mps.vladars.net

**ИЗЈАВА
О ПРЕУЗИМАЊУ ВАКЦИНА**

У име ветеринарске организације _____, под пуном моралном, материјалном и кривичном одговорношћу, изјављујем да ће се ВАКЦИНА преузети у ЈУ Ветеринарски институт Републике Српске "Др Васо Бутозан" Бања Лука, од серијског броја _____ до _____ и искористити за спровођење мјера здравствене заштите животиња _____.

(навести која мјера)

ЈУ Ветеринарски институт Републике Српске
"Др Васо Бутозан" Бања Лука
(Потпис)

Својеручни потпис овлашћеног ветеринара
(Обавезно уписати име и презиме штампаним
словима и ставити факсимил/печат)

Датум: _____

Мјесто: _____

Уставни суд Републике Српске

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. септембра 2023. године, д о н и о је

ОДЛУКУ

Одбија се приједлог за утврђивање неуставности члана 73. став 2) Закона о предшколском васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 79/15, 63/20 и 64/22).

Образложење

ЈУ Центар за предшколско васпитање и образовање Бања Лука поднио је Уставном суду Републике Српске приједлог за оцјенивање уставности члана 73. став 2) Закона о предшколском васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 79/15, 63/20 и 64/22). У приједлогу се наводи да оспорена законска одредба није у сагласности са чл. 10. и 48. Устава Републике Српске. Предлагач, наиме, сматра да су предметним прописивањем, према којем је у колективном преговарању у предшколском васпитању предвиђена и трећа страна - оснивач, радници јавних предшколских установа стављени у неравноправан и дискриминирајући положај у односу на раднике других

јавних установа на локалном нивоу. У вези с тим цитира одредбе члана 10. став 1) и члана 240. ст. 3) и 4) Закона о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16, 66/18 и 119/21), којима је, поред осталог, прописано ко су субјекти који закључују посебан колективни уговор за јавне службе и колективни уговор код послодавца. Као аргумент у прилог свом становишту предлагач указује на друге области, односно јавне установе на нивоу јединице локалне самоуправе код којих није предвиђен оснивач као уговорна страна приликом колективног преговарања, због чега, по његовом мишљењу, запослени у предшколским јавним установама немају исти третман на нивоу локалне власти као запослени у осталим јавним установама које се финансирају из локалног буџета. Надаље, у приједлогу се истиче да је наведени став предлагача потврђен и у примјени ове одредбе у пракси, јер репрезентативни синдикат у овој области не може да постигне сагласност са оснивачем, односно јединицом локалне самоуправе у погледу повећања плате радника. Поред тога, по мишљењу предлагача, оспореним прописивањем се ограничава и право синдиката у области предшколског васпитања и образовања и послодавца на колективно преговарање.

У одговору на приједлог, који је доставила Народна скупштина Републике Српске, наводи се да је приједлог неоснован, те да садржи погрешно тумачење уставних одредаба на које се предлагач позива, због чега се предлаже да Суд исти одбије. Доносилац предметног закона, прије

свега, истиче да је приликом оспореног прописивања законодавац остао у границама зајамчених овлашћења из т. 11. и 12. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава. У одговору се, надаље, износи став да је у односу на Закон о раду, на чије одредбе указује предлагач, Закон о предшколском васпитању и образовању *lex specialis*, којим се обезбјеђује легислативни оквир за остваривање права из ове области, што произлази, између осталог, и из члана 1. став 1) и члана 2. ст. 1) и 2) Закона о раду. Због тога се, по мишљењу законодавца на питања оснивања и рада предшколских установа примјењују одредбе оспореног закона, док се Закон о раду примјењује само на питања која нису регулисана Законом о предшколском васпитању и образовању. У одговору се потом наводи да је за тумачење оспорене законске одредбе потребно имати у виду да је предметним законом прописано да предшколску установу може основати јединица локалне самоуправе, да средства за обављање ове дјелатности обезбјеђује оснивач на основу усвојеног буџета, те да се, због тога, у колективно преговарање и потписивање колективног уговора укључује и оснивач како би се обезбједило довољно средстава за несметан рад предшколске установе и расподјелу истих на одговарајући начин. Стога је, како се истиче, оспорена одредба резултат cjелисходне процјене законодавца, а Уставни суд није надлежан да оцјењује cjелисходност и оправданост нормативних рјешења. Коначно, доносилац оспореног закона истиче да је питање субјеката са којима синдикат преговара и потписује колективни уговор на идентичан начин ријешено и одредбом члана 141. Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 81/22), као и чланом 126. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 41/18, 35/20 и 92/20).

Оспореним чланом 73. став 2) Закона о предшколском васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 79/15, 63/20 и 64/22) прописано је да у име радника у предшколским установама синдикат колективно преговара и потписује колективни уговор са оснивачем установе и послодавцем.

У поступку оцјењивања уставности оспорених законских одредаба Суд је имао у виду да је т. 11, 12. и 18. Амандмана XXXII на Устав, којим је замијењен члан 68. Устава, утврђено да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, систем јавних служби, радне односе, бригу о дјеци и омладини, образовање, као и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом. Поред тога, према члану 108. став 1. Устава, закони, статути, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом.

Одредбама Устава у односу на које предлагач тражи оцјену уставности оспорених законских норми утврђено је: да су грађани Републике Српске равноправни у слободама, правима и дужностима, једнаки су пред законом и уживају исту правну заштиту без обзира на расу, пол, језик, националну припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовно стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друго лично својство (члан 10), те да се права и слободе зајамчени овим уставом не могу одузети или ограничити (члан 48. став 1).

Сагласно наведеним уставним овлашћењима, Законом о предшколском васпитању и образовању уређено је предшколско васпитање и образовање дјецe од шест мјесеци до поласка у основну школу, а које се остварује кроз програм предшколског васпитања и образовања. Одредбама овог закона које су релевантне у конкретном случају прописано је: да је предшколско васпитање и образовање дјелатност од општег интереса која обухвата васпитање и образовање дјецe предшколског узраста (члан 3. став 1), да предшколска установа може бити основана као јавна или приватна установа, да предшколске установе могу основати Република, јединица локалне самоуправе, вјерска заједница и друго правно и физичко лице, у складу са законом (члан 12. ст. 1. и 3); да запослени у предшколској установи остварују право на синдикално организовање и на штрајк, у складу са законом (члан 73. став 1); да средства за обављање дјелатности предшколског васпитања и образовања предшколске

установе обезбјеђује оснивач (члан 93. став 1); да оснивач предшколске установе обезбјеђује средства за расходе за лична примања који се односе на бруто плате запослених и бруто накнаде трошкова и осталих личних примања запослених, расходе по основу коришћења робе и услуга, осим трошкова који се односе на директне и индиректне трошкове исхране дјецe, те издатке за нефинансијску имовину (члан 94. став 1); да оснивач јавне предшколске установе доноси одлуку у којој мјери и проценту ће издвајати средства за област предшколског васпитања и образовања од укупног буџета јединице локалне самоуправе (члан 95. став 1). Између осталог, оспореном одредбом члана 73. став 2. овог закона су дефинисани субјекти у колективном преговарању у предшколским установама тако што је прописано да у име радника у предшколским установама синдикат колективно преговара и потписује колективни уговор са оснивачем установе и послодавцем.

Полазећи од наведеног, Суд је оцијенио да оспореним прописивањем из члана 73. став 2. предметног закона нису нарушене гаранције из члана 10. и члана 48. став 1. Устава, на које се указује у приједлогу. Приликом ове оцјене Суд је, прије свега, имао у виду садржај оспорене законске одредбе, из којег се, по оцјени Суда, без дилеме може закључити да иста не утиче на остваривање права из радног односа запослених у предшколским установама, односно право њиховог синдиката да приступи колективном преговарању и закључивању колективног уговора, те да стога и не може довести у питање уставно начело забране дискриминације на начин како то погрешно тумачи предлагач. Суд је, дакле, мишљења да сама чињеница да је предметним прописивањем законодавац предвидио да је оснивач предшколске установе један од преговарача синдиката приликом закључивања колективног уговора у овој области не утиче на право запослених у јавним предшколским установама да приступе колективном преговарању и закључивању колективног уговора и не доводи до њиховог неравноправног третмана у односу на запослене у другим јавним установама. Истовремено, Суд сматра да наводе о дискриминацији предлагач неосновано темељи на поређењу запослених у јавним предшколским установама са запосленим у другим јавним установама на нивоу јединице локалне самоуправе из сасвим других области (социјални рад, култура) на које се не примјењује оспорени закон и који због тога нису у истој правној ситуацији, те се не могу доводити у везу у контексту уставних гаранција из члана 10.

По оцјени овог суда законодавац је, цијенећи чињеницу да је предшколско васпитање и образовање дјелатност од општег интереса, те имајући у виду правни положај, односно Законом утврђена права и обавезе оснивача предшколске установе, а у складу са својом cjелисходном процјеном и законодавном политиком у уређивању ових правних односа, оспореном одредбом прописано да је, поред послодавца, и оснивач предшколске установе један од преговарача синдиката приликом закључивања колективног уговора у овој области. Овакво прописивање је, по оцјени Суда, превасходно у функцији реализације права на колективно преговарање радника у предшколским установама, односно остваривања њихових права из радног односа, те не доводи у питање ниједну од уставних гаранција на које се позива предлагач.

Поред тога, Суд сматра потребним указати на то да чињеница што Закон о раду, као општи пропис у области радних односа, на другачији начин уређује предметну материју у односу на оспорену норму Закона о предшколском васпитању и образовању, а на шта се такође позива предлагач, није релевантна са уставноправног аспекта, тако да не може довести у питање гаранције из чл. 10. и 48. Устава.

Коначно, како из приједлога јасно произлази, наводи предлагача се у претежном дијелу односе на примјену оспорене одредбе у конкретном случају у пракси, односно на проблем постизања сагласности синдиката са оснивачем јавних предшколских установа у погледу утрошка предвиђених средстава и повећања плата запосленима, које питање, према члану 115. Устава, није у оквиру надлежности овог суда.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић и проф. др Марко Рајчевић.

Број: У-43/22
27. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној дана 27. септембра 2023. године, д о н и о је

ОДЛУКУ

Одбија се приједлог за утврђивање неуставности члана 12. тачка 16. и члана 18. Закона о обновљивим изворима енергије ("Службени гласник Републике Српске", број 16/22).

Образложење

Удружење "Произвођачи електричне енергије из обновљивих извора" из Бањалуке, које заступа Жељко Бубић, адвокат из Бањалуке, дало је Уставном суду Републике Српске приједлог за оцјењивање уставности члана 12. тачка 16. и члана 18. Закона о обновљивим изворима енергије ("Службени гласник Републике Српске", број 16/22). Предлагач оспорава наведене законске одредбе у односу на члан 10, члан 39. став 1, чл. 50, 51, 52, 54. и 108. Устава Републике Српске. У приједлогу се наводи да се прописивањем као у оспореним одредбама, супротно циљу Закона, нарушавају производња и потрошња електричне енергије из обновљивих извора и у великој мјери угрожава и доводи у питање самосталност и независност произвођача електричне енергије из обновљивих извора. Предлагач истиче да је за њега спорно овлашћење Оператера подстицаја да обрачунава и наплаћује трошкове дебаланса које сносе произвођачи електричне енергије из обновљивих извора, са чим у вези се наводи да је кроз овлашћење и начин обрачуна дебаланса, као и његову висину, прекршен члан 1. Протокола 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, који гарантује право на имовину. Истиче се да је начин обрачуна дебаланса који врши Оператер подстицаја превисок и директно угрожава пословање и положај произвођача на тржишту, будући да су услови за производњу електричне енергије из обновљивих извора непредвидиви. Даље се наводи да је због овлашћења и начина обрачуна дебаланса нарушена еквивалентност и једнакост у тржишним односима јер постоји монопол "Електропривреде Републике Српске", Оператера подстицаја који намеће и контролише све услове пословања и обрачуна на тржишту везано за производњу електричне енергије, као и сва давања према буџету Републике Српске. Због наведеног, предлагач истиче да је оспорено прописивање у супротности са чланом 10. Устава Републике Српске јер произвођачи електричне енергије нису равноправни у слободама, правима и дужностима. Даље се наводи да је оспореним прописивањем повријеђено право на рад и слободу рада гарантовано чланом 39. став 1. Устава јер су произвођачи електричне енергије из обновљивих извора ускраћени у остваривању овог права по основу отежаних услова пословања, управо кроз овлашћење оператера за обрачуна, висину и начин обрачуна дебаланса. Истиче се да давањем овлашћења Оператеру подстицаја да врши обрачуна и наплату дебаланса произвођачи електричне енергије из обновљивих извора нису равноправни са Оператером подстицаја у економско-тржишном смислу, што је у супротности са чланом 50. Устава, који гарантује равноправност свих облика својине и слободно привређивање, самосталност предузећа и других облика привређивања, као и са чланом 54. Устава, којим је утврђено да сви облици својине имају једнаку правну заштиту.

Народна скупштина Републике Српске није Суду доставила одговор на приједлог.

Оспореним чланом 12. тачка 16. Закона о обновљивим изворима енергије ("Службени гласник Републике Српске", број 16/22) је прописано да су надлежности Оператера подстицаја да врши обрачуна дебаланса у складу са упутством о раду балансне групе обновљивих извора енергије.

Оспореним чланом 18. истог закона је прописано да је произвођач електричне енергије у великим постројењима који остварује право на тржишну премију одговоран за балансирање и плаћа трошкове балансирања производње у складу са прописима који уређују ову област (став 1), да произвођач из става 1. овог члана постаје одговоран за балансирање на један од следећих начина: 1) закључивањем уговора са Независним оператером система БиХ о непосредној балансној одговорности, уколико је произвођач балансно одговорна страна, 2) закључивањем уговора о преносу балансне одговорности на балансно одговорну страну (став 2).

У поступку оцјењивања уставности оспорених законских одредаба Суд је имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено: да су грађани Републике равноправни у слободама, правима и дужностима, једнаки су пред законом и уживају исту правну заштиту без обзира на расу, пол, језик, националну припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовно стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друго лично својство (члан 10); да свако има право на рад и слободу рада (члан 39. став 1); да се економско и социјално уређење заснива на равноправности свих облика својине и слободном привређивању, самосталности предузећа и других облика привређивања у стицању и расподјели добити и слободном кретању робе, рада и капитала у Републици као јединственом привредном простору (члан 50); да Република мјерама економске и социјалне политике подстиче економски развој и повећање социјалног благостања грађана (члан 51); да се слободно предузетништво може законом ограничити ради заштите интереса Републике, човјекове околине, здравља и безбједности људи и да су забрањени монополи (члан 52); да сви облици својине имају једнаку правну заштиту (члан 54); да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине, правни положај предузећа и других организација, основне циљеве и правце привредног развоја, политику и мјере за усмјеравање развоја, као и друге односе од интереса за Републику, у складу са Уставом (т. 6, 8. и 18. Амандмана ХХХИИ на Устав, којим је замијењен члан 68. Устава); да закони, статути, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом, да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом (члан 108).

Поред наведеног, Суд је имао у виду да се Законом о обновљивим изворима енергије ("Службени гласник Републике Српске", број 16/22) уређује планирање и подстицање производње и потрошње енергије из обновљивих извора, технологије за коришћење обновљивих извора енергије, сертификавање производних постројења, мјере подстицаја, спровођење система подстицања производње, производња електричне енергије од стране купца-произвођача појединачно или у оквиру заједница, начин вођења регистра и друга питања од значаја за ову област (члан 1); да се подстицањем производње електричне и топлотне енергије из обновљивих извора, као и употребе енергије из обновљивих извора у транспорту, обезбјеђује, поред осталог, одрживост система подстицаја и примјена оперативне државне помоћи у форми премије, осим за мале произвођаче (члан 2. став 2. тачка 8); да обновљива енергија означава енергију из вјетра, соларну (топлотна и фотонапонска) и геотермалну енергију, енергију из околине, хидроенергију, био-масу, био-гас, депонијски гас и гас добијен из постројења за обраду отпадних вода (члан 3. став 1. тачка 1); да је произвођач електричне енергије из обновљивих извора произвођач који користи електричну енергију користећи обновљиве изворе енергије на економски примјерен начин, уз заштиту животне средине и који

је обезбиједио мјерење свих енергетских величина у датом производном постројењу (члан 3. став 1. тачка 10); да је балансна група обновљивих извора енергије група коју чини један или више произвођача електричне енергије из обновљивих извора енергије који су остварили право на подстицај у виду обавезног откупа, а обавезан откуп је програм подстицаја за мала постројења који представља обавезан откуп произведене електричне енергије по фиксним гарантованим откупним цијенама од стране Оператера система подстицаја (члан 3. став 1. т. 19. и 7); да Оператер система подстицаја, као непрофитна организација, обавља административно-финансијске и друге оперативне послове система подстицаја производње електричне енергије из обновљивих извора и оснива се у складу са прописима којима се уређује систем јавних служби (члан 11. став 1); да Оператер система подстицаја (у даљем тексту: Оператер подстицаја) има својство правног лица са јавним овлашћењима утврђеним овим законом и уписује се у регистар привредних субјеката (члан 11. став 2); да Влада Републике Српске доноси одлуку којом се уређују оснивање, организација, као и друга питања од значаја за рад Оператера подстицаја, а надзор над радом Оператера подстицаја врше Министарство и Регулаторна комисија, у оквиру надлежности утврђених овим законом (члан 11. ст. 3. и 5); да су надлежности Оператера подстицаја, поред осталих, да доноси правила рада Оператера подстицаја уз сагласност Регулаторне комисије, да доноси упутство о раду балансне групе обновљивих извора енергије, да предузима балансну одговорност за производњу електричне енергије за коју се остварује право на обавезан откуп по гарантованој откупној цијени и сноси трошкове балансирања у складу са чланом 17. овог закона (члан 12. т. 13, 14. и 15); да је произвођач електричне енергије за коју је остварено право на подстицај у виду обавезног откупа члан балансне групе обновљивих извора енергије (члан 17. став 1); да је Оператер подстицаја балансно одговоран за балансну групу обновљивих извора енергије (члан 17. став 2); да произвођач електричне енергије који је остварио право на подстицај производње електричне енергије у једном или више малих постројења чија је укупна инсталациона снага већа од 150 kW пријављује дневни распоред рада Оператеру подстицаја и сноси трошкове балансирања (члан 17. став 4); да трошкове који настану при обављању послова балансирања Оператер подстицаја преноси на чланове балансне групе обновљивих извора (члан 19. став 1); да средства за покриће трошкова балансирања балансне групе обновљивих извора енергије обезбеђује Оператер подстицаја из следећих извора: наплате трошкова балансирања чланова балансне групе обновљивих извора енергије и накнаде за подстицање производње електричне енергије из обновљивих извора енергије (члан 19. став 2); да Оператер подстицаја уз сагласност Регулаторне комисије доноси упутство о раду балансне групе обновљивих извора енергије којим се прописују, поред осталог, начин обрачуна дебаланса произвођача и групе као целине, те начин реализације плаћања трошкова балансирања за чланове балансне групе обновљивих извора енергије (члан 19. став 3. тачка 2).

На основу наведеног, Суд је оцијенио да оспорене одредбе Закона о обновљивим изворима енергије нису несагласне са Уставом Републике Српске, јер је законско уређивање услова за планирање и подстицање производње и потрошне енергије из обновљивих извора, као и спровођење система подстицаја и балансирање у оквиру овлашћења законодавног органа утврђеног т. 6, 8. и 18. Амандмана XXXII на Устав, којим је замијењен члан 68. Устава. Сагласно наведеном, законодавац је за обављање административно-финансијских и других оперативних послова система подстицаја производње електричне енергије из обновљивих извора прописао оснивање посебног тијела - Оператера подстицаја, који има својство правног лица са јавним овлашћењима, одредио његове надлежности, а у оквиру истих и овлашћење да врши обрачун дебаланса у складу са упутством о раду балансне групе обновљивих извора енергије, те прописао одговорност за балансирање и плаћање трошкова балансирања за произвођаче електри-

чне енергије из обновљивих извора који остварују право на подстицај у виду тржишне премије. Начин на који је законодавац уредио ова питања, по оцјени Суда, представља ствар законодавне политике и разлога cjелисходности које Уставни суд, сагласно члану 115. Устава, није надлежан да оцјењује.

При томе Суд је оцијенио да се прописивањем као у оспореним законским одредбама не доводе у питање уставни принципи на које указује предлагач. По оцјени Суда, предлагач погрешно пореди Оператера подстицаја са произвођачима електричне енергије из обновљивих извора. Наиме, Уставом зајамчена једнакост правних лица у обављању њихове дјелатности нема значење једнакости у апсолутном смислу, већ претпоставља једнакост правних лица у законом прописаним истим условима обављања дјелатности, који су када је ријеч о Оператеру подстицаја различито уређени у односу на произвођаче електричне енергије из обновљивих извора, с обзиром на то да Оператер подстицаја, као непрофитна организација, обавља административно-финансијске и друге оперативне послове система подстицаја производње електричне енергије из обновљивих извора. Сагласно наведеном, Суд је оцијенио да оспореним прописивањем нису нарушени уставни принципи који гарантују слободно, самостално и равноправно обављање одређене привредне дјелатности и слободу привређивања, гарантовани чл. 50, 52. и 54. Устава Републике Српске. Такође, Суд је оцијенио да су неосновани и наводи о повреди права на рад и слободу рада из члана 39. став 1. Устава јер је обављање дате привредне дјелатности подједнако доступно свим лицима под условима прописаним законом. Имајући у виду наведено, Суд је оцијенио да оспорене законске одредбе нису несагласне са чланом 108. Устава Републике Српске.

Како је Суд оцијенио да прописивање у оспореним законским одредбама не доводи по повреди уставних гаранција на које указује предлагач, не постоји ни основ за разматрање евентуалне повреди члана 1. Првог протокола Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Суд сматра потребним указати на то да незадовољство предлагача оспореним законским нормама, које несумњиво произлази из приједлога, није уставноправно релевантно, јер оцјена оправданости и разлога cjелисходности којима се руководи законодавац приликом усвајања оспорених законских рјешења, према члану 115. Устава, није у оквиру надлежности Уставног суда.

У складу са Рјешењем Суда, број: СУ-540/22, од 21. децембра 2022. године, судија проф. др Иванка Марковић је изузета од вијећања и гласања у овом предмету.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић и проф. др Марко Рајчевић.

Број: У-32/22
27. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 60. став 1. т. а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. септембра 2023. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

Утврђује се да Правилник о I измјенама и допунама Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, број: I-4.13636-1/21, од 13.10.2021. године, који је донијела Управа "Железница Републике Српске" а.д. Добој није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о раду ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16, 66/18 и 119/21).

Образложење

Самостални синдикат саобраћајно-транспортне дјелатности “Железница Републике Српске”, ког заступају Адвокатске канцеларије “Цвијановић” из Бање Луке, поднио је Уставном суду Републике Српске приједлог за утврђивање неуставности и незаконитости Правилника о I измјенама и допунама Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, број: I-4.13636-1/21, од 13.10.2021. године, сматрајући да послодавац није био овлашћен за његово доношење. Предлагач истиче да су оспорени општим актом измијењене одредбе члана 30. и члана 31. став 2. (у приједлогу погрешно наведено ст. 2. и 3) Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, којима је уређено питање висине и начина остваривања трошкова превоза код доласка и повратка с посла. Како је питање о којем је ријеч могуће уредити искључиво колективним уговором, послодавац није био овлашћен да регулише у предметној ствари, те, у овом смислу, оспорени правилник није у сагласности са чланом 132. став 2, у вези са ставом 1. тачка 2. Закона о раду (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/16, 66/18, 91/21 и 119/21), те посљедично ни са начелом законитости из члана 108. став 2. Устава.

У одговору, који је Суду доставио генерални директор “Железница Републике Српске” а.д. Добој, истиче се да наводи предлагача којима се оспоравају одредбе Правилника о I измјенама и допунама Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, број: I-4.13636-1/21, од 13.10.2021. године, нису основани. Аргументује се да су оспорене одредбе предметног правилника у сагласности са чланом 132. став 1. тачка 2. Закона о раду, јер одлазак на посао у удаљено мјесто од мјеста становања не подразумијева да послодавац има законску обавезу да раднику исплати накнаду трошкова превоза за сваку удаљеност до мјеста рада. Такође, мишљења је да оспореним прописивањем није повријеђено уставно начело законитости из члана 108. став 2. Устава, с обзиром на то да, како се наводи, истим нису повријеђене гаранције из члана 10. Устава, будући да се једнако односи на сва лица која се налазе у истој правној ситуацији. У погледу становишта предлагача према којима се примања по основу рада из члана 132. Закона о раду могу рјешавати искључиво колективним уговором, односно, како се наводи, одлуком Владе, истиче се да тиме није искључена могућност да послодавац ова питања уреди другим општим актом уколико се висина тих примања и начин њиховог остваривања не утврде колективним уговором. Будући да у Републици Српској није закључен Општи колективни уговор, те да посљедично ни у “Железницама Републике Српске” а.д. Добој није дошло до закључивања појединачног колективног уговора, послодавац је, како се наводи, морао донијети одређене подзаконске опште акте, између осталог и Правилник о службеном путовању и превозу запослених, што је у складу са чланом 3. став 2. Закона о раду, а онемогућује злоупотребу права на остваривање накнаде трошкова доласка и повратка с посла. С обзиром на изложено, истиче се да оспорени правилник није у супротности са Уставом и Законом о раду.

Правилник о I измјенама и допунама Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, број: I-4.13636-1/21, од 13.10.2021. године, донијела је Управа “Железница Републике Српске” а.д. Добој, позивајући се на члан 54. став 4. Статута “Железница Републике Српске” а.д. Добој, број: I-I. 10230-4/15, од 13.7.2015. године, са I измјенама и допунама Статута, број: I-I-14260-3/16, од 7.12.2016. године.

Чланом 1. оспореног правилника, којим је мијењан члан 30. Правилника о службеном путовању и превозу запослених, прописано је: да се право на накнаду превоза признаје раднику под сљедећим условима: да радник поднесе писмени захтјев за остварење права на накнаду трошкова превоза, са изјавом да ли жели да се користи јавним или приватним превозом, те са приложеном потврдом о пребивалишту, односно потврдом о боравишту уколико се иста разликује од потврде о пребивалишту, не старијом од

30 дана (оригинал или овјерена фото-копија), као и овјереном писаном изјавом о мјесту становања (овјера у јединици локалне самоуправе или нотарска овјера), да је мјесто становања радника удаљено најмање четири километра од мјеста рада, а највише до педесет (50) километара, рачунајући најкраћим јавним путем. Радник чије је мјесто становања удаљено преко 50 километара остварује ово право до износа који је утврђен за раднике чије мјесто становања не прелази 50 километара, да радник нема погодну жељезничку мрежу за долазак на посао и одлазак с посла, да се под погодном жељезничком везом сматра долазак путничког воза до сат (60 минута) времена прије почетка рада и полазак путничког воза до сат времена (60 минута) послје завршетка рада, на основу објављеног реда вожње (став 1. т. 1, 2, 3. и 4), да право на накнаду трошкова превоза нема радник којем је мјесто становања удаљено мање од четири километра од најближег жељезничког службеног мјеста са којег има погодну жељезничку везу за путовање на посао (став 2), да уколико радник има погодну жељезничку везу само у једном смјеру, а у другом смјеру нема јавни друмски превоз, оба смјера му се рачунају као непогодна веза, тј. раднику се признају трошкови превоза у оба смјера (став 3), да ће се, уколико запослени поднесе захтјев за накнаду трошкова превоза за долазак на посао и одлазак са посла, а исти има у власништву или закупу стамбеној јединици у мјесту рада (станује у мјесту рада, без обзира на достављено увјерење о пребивалишту), сматрати злоупотребом права (став 4), да ће се свака злоупотреба од стране радника или лица која му то омогуће сматрати тежом повредом радне обавезе уз накнаду штете (став 5).

Чланом 2. оспореног правилника је прописано да се у члану 31. Правилника о службеном путовању и превозу запослених мијења став 2. и да исти гласи: “За коришћење превоза за долазак на посао и одлазак са посла за запослене исплаћује се накнада у висини пуне мјесечне карте у јавном градском, приградском или међуградском превозу, усвојене од стране превозника цјеновником. Уколико на одређеној релацији није организован јавни градски, приградски или међуградски превоз, као основ за висину исплате накнаде за превоз узима се цијена мјесечне карте за исту или приближну удаљеност на којој је организован превоз уколико не постоји могућност куповине мјесечне карте. Обрачун накнада за трошкове превоза на посао и превоза с посла радника врши се мјесечно у текућем мјесецу за претходни мјесец на основу евиденције о присуству на раду”.

Чланом 3. оспореног правилника је прописано да исти ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли у управној згради Друштва.

У току поступка пред овим судом је утврђено да је Суд, Одлуком број: У-89/21, од 7. децембра 2022. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 125/22), утврдио да Правилник о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30. јула 2021. године, који је донијела Управа “Железница Републике Српске” а.д. Добој, у целини није у сагласности са Уставом и Законом о раду (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/16, 66/18 и 119/21), цијенећи да су њиме уређена питања која сагласно наведеном закону не могу бити предмет регулисања општег акта који доноси послодавац, односно да је Управа “Железница Републике Српске” а.д. Добој, уређујући овим актом односе које је могуће уредити искључиво колективним уговором или одлуком Владе, изашла из оквира својих овлашћења.

Имајући у виду наведено, према оцјени Суда, оспорени Правилник о I измјенама и допунама Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, број: I-4.13636-1/21, од 13.10.2021. године, такође није у сагласности са Законом о раду, јер се њиме уређују једнаки правни односи, као и Правилником о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30. јула 2021. године, односно врше његове измјене и допуне, за шта Управа “Железница Републике Српске” а.д. Добој није била овлашћена.

Имајући у виду да према одредби члана 108. став 2. Устава прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом, Суд је оцијенио да оспорени Правил-

ник о I измјенама и допунама Правилника о службеном путовању и превозу запослених I-4.13636/21, од 30.7.2021. године, број: I-4.13636-1/21, од 13.10.2021. године, није у сагласности ни са Уставом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић и проф. др Марко Рајчевић.

Број: У-50/22
27. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 37. став 1. тачка а) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. септембра 2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се захтјев за покретање поступка за оцјену уставности и законитости члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад ("Службени гласник Републике Српске", број 43/23).

Образложење

Судија Уставног суда Републике Српске проф. др Радомир Лукић је, позивајући се на одредбе члана 4. став 3. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12) и члана 14. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 114/12, 29/13 и 90/14), дао овом суду "захтјев за покретање поступка за оцјену уставности и законитости", којим је предложено да Суд донесе рјешење о покретању поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад ("Службени гласник Републике Српске", број 43/23), сматрајући да постоје сви нужни разлози да се у поступку пред Судом оцијени да ли је наведена одредба тог правилника у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о обавезном здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 93/22 и 132/22).

Суд на сједници већином гласова није прихватио да донесе рјешење о покретању поступка за оцјењивање уставности и законитости члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад ("Службени гласник Републике Српске", број 43/23) због чега у конкретном предмету, а у смислу члана 37. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), не постоје процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање по закону.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић и проф. др Марко Рајчевић.

Број: У-54/23
27. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ
судије проф. др Радомира В. Лукића
у предмету број: У-54/23
ОДЛУКУ

У складу са одредбом из члана 14. став (2) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12) и одредбом из члана 31. ст. 4. и 5. Пословника о раду Уставног суда Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 114/12, 29/13 и 90/14) о праву судије који је гласао против приједлога који је усвојен да издвоји своје мишљење и да захтјева да се оно објави и у "Службеном гласнику", издвојио сам своје мишљење, с обзиром на то да сам гласао против приједлога одлуке која је усвојена, уз захтјев да се оно објави и у "Службеном гласнику Републике Српске".

Мишљење, став и образложење већине уважених судија Уставног суда Републике Српске у Одлуци Уставног суда у предмету број: У-54/23 не могу да прихватим због неколико одлучујућих уставноправних разлога.

Поступао сам као судија извјестилац у предмету број: У-18/22, који је покренут на темељу иницијативе за покретање поступка Саше Бундала из Бање Луке, поднесене 18. фебруара 2022. године, којом је иницирано оцјењивање уставности члана 14. став 3. Правилника о остваривању права на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад ("Службени гласник Републике Српске", број 14/22), који је, 18. фебруара 2022. године, донио Управни одбор Фонда здравственог осигурања. Давалац иницијативе је сматрао да је наведена одредба овог правилника у супротности са чланом 21. Устава Републике Српске (у даљем тексту: Устав). У иницијативи је наведено да, према оспореном прописивању, напуштање мјеста пребивалишта осигураника за вријеме трајања привремене неспособности за рад представља повреду предметног правилника, осим у случајевима посјете доктору породичне медицине и ради дијагностике и лијечења које није могуће обавити у мјесту сталног пребивалишта, због чега може бити окарактерисано као намјерно спречавање оздрављења осигураника, што за посљедицу може имати ускраћивање накнаде плате. С тим у вези, подносилац иницијативе је истакао да се упражњавање уставног права на слободу кретања не може окарактерисати као чин злоупотребе права из области здравствене заштите, због чега није основано образложење доносиоца Правилника, према којем се уређивањем на оспорени начин настоје спријечити евентуалне злоупотребе права осигураника на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад. Додатно је истакао да, чак и уколико би постојали медицински разлози за прописивање као у члану 14. став 3. овог правилника, ограничење слободе кретања се не може прописивати подзаконским актом.

У одговору, који је Суду доставио доносилац оспореног правилника, истакао је да је уређујући као у члану 14. став 3. овог општег акта, поступао у границама својих овлашћења, те да је предметно нормирање посљедица честих злоупотреба које се огледају у томе што осигуранци, наводно привремено неспособни за рад, обављају рад код алтернативних послодаваца у земљи и иностранству. Такође се наводи да је законски основ за прописивање из наведене одредбе Правилника садржан у члану 27. став 1. и члану 53. став 1. т. 1. и 2. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 57/22). Додатно, доносилац оспореног акта је истакао да је, према важећем Закону о обавезном здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 93/22 и 132/22), материја обрачуна и исплата накнаде плате за вријеме привремене спријечености за рад предмет законског уређивања (чл. 72. до 88. наведеног закона), док се подзаконским актом (члан 76. став 5) уређује искључиво поступак утврђивања привремене спријечености за рад. Узимајући у обзир изложено, а нарочито имајући у виду да је Управни одбор Фонда здравственог осигурања, сагласно Закону о обавезном здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 93/22 и 132/22), донио Правилник о поступку утврђивања привремене спријечености за рад ("Службени гласник Републике Српске", број 43/23), доносилац оспореног акта је предложио да Суд обустави предметни поступак.

Међутим, доносилац оспореног акта је пропустио да истакне да је иницијативом оспорена одредба из члана 14. став (3) Правилника о остваривању права на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад ("Службени гласник Републике Српске", бр. 14/22 и 99/22) језички, па

тима и смисаоно и значењски, скоро па истовјетна одредби из члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад. Језичке разлике су минималне и не мијењају ни најмање суштински смисао и право значење ове одредбе у односу на иницијативом подносиоца оспорену одредбу. Наиме, одредби из члана 14. став (3) Правилника о остваривању права на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад додате су на њеном крају послје ријечи: “сталног пребивалишта” само ријечи: “као и у другим оправданим случајевима који се односе на дијагностику и лијечење”, које не мијењају значење и смисао, већ прије представљају таутологију. Дакле, у оба правилника, оном из 2022. и новом из 2023. године, налази се истовјетна одредба, односно одредба истовјетног правог значења и смисла. Пропуштање доносиоца оспореног акта да у свом одговору истакне и ову важну чињеницу релевантну за очување уставности и законитости оцјењивањем као својеврсно изигравање Устава и закона, противно начелу савјесности и поштења, које има своје мјесто и у јавном праву, а не само у приватном праву. Оваквим поступањем доносилац оспореног акта је, пратећи праксу Уставног суда Републике Српске, настојао да доведе до обустављања поступка као повољног исхода за себе.

С обзиром на то да је у току трајања поступка пред овим судом оспорени правилник престао да важи, Уставни суд је, прихватајући мој извјештај као судије извјестиоца, на основу члана 57. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 104/11 и 92/12), обуставио поступак за оцјењивање уставности и законитости члана 14. став 3. истог, цијенећи да није потребно донијети одлуку због тога што нису откљоњене посљедице неуставности, односно незаконитости.

Истовремено са предајом мог извјештаја у уставносудском предмету број: У-18/22, поднио сам и захтјев да Суд, користећи се својим овлашћењем из става 3. Амандмана XLII на Устав Републике Српске и члана 4. став (3) Закона о Уставном суду Републике Српске, покрене поступак за оцјену уставности и законитости члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад, сматрајући да су испуњени сви нужни услови да се оцијени његова усклађеност са чланом 21. Устава Републике Српске и чланом 12. Закона о измјенама и допунама Закона о обавезном здравственом осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, број 132/22) у вези са одредбом из члана 76. ст. (5) и (6) Закона о обавезном здравственом осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, број 93/22). У приједлогу сам детаљно образложио разлоге за покретање поступка. У најбитнијем, они се свде на то да је Управни одбор прекорачио границе својих овлашћења и да је оспореном одредбом Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад правно регулисао слободу кретања за осигуранике који су привремено спријечени за рад, ограничавајући је, иако се слобода кретања може ограничити само законом, и то само “ако је то неопходно ради вођења кривичног поступка или ради заштите безбједности и здравља људи”. Даље, наведеним Законом о обавезном здравственом осигурању је на изричит начин одређен материјалноправни садржај овог Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад, чиме је успостављена и граница нормативне надлежности Управног одбора у овом случају, и то тако што је прописано да се Правилником прописују врсте медицинске документације потребне за одлучивање, критеријуми дијагностичких поступака за утврђивање привремене спријечености за рад, болести или компликације у вези са одржавањем трудноће, разлози и вријеме препоручене дужине спријечености за рад према дијагнозама утврђеним у складу са међународном класификацијом болести, дефиниције и садржај образаца налаза, оцјена и мишљења и садржај обрасца извјештаја о трајању привремене спријечености за рад (члан 76. став 6), док је Законом о измјенама и допунама Закона о обавезном здравственом осигурању ову одредбу замијенио одредбом по којој се овим правилником, за чије доношење је надлежан Управни одбор Фонда здравственог осигурања Републике Српске, прописује територијална организација првостепених комисија, поступак утврђивања привремене

спријечености за рад, начин вођења евиденције о стопи привремене спријечености за рад коју води Фонд, начин вођења евиденције о раду првостепених комисија, као и другостепене комисије које води Фонд, вријеме препоручене дужине спријечености за рад, критеријуми дијагностичких поступака и врста медицинске документације потребне за одлучивање према дијагнозама утврђеним у складу са међународном класификацијом болести (члан 12).

Законодавац је овим одредбама, нарочито другонаведеном, поставио јасне и врло прецизне материјалноправне границе Управном одбору Фонда као доносиоцу подзаконског општег акта, не овлашћујући га при томе да Правилником из члана 76. ст. (5) и (6) Закона о обавезном здравственом осигурању физичким лицима и правним лицима установљава права и обавезе који већ нису установљени законом или прописом Владе. Све и да је законодавац евентуално то и учинио овим законом, а очигледно је да није, такво овлашћење било би супротно Уставу Републике Српске, који не допушта делегацију законодавне надлежности Народне скупштине Републике Српске установама јавних служби из члана 61. Устава Републике Српске, као, уосталом, ни органима републичке управе из члана 97. Устава Републике Српске.

Сврха подзаконског правног нормирања уопште, па тако и оног које врше установе које припадају систему јавних служби, извршење је закона, у које не спада утврђивање права и обавеза за физичка и правна лица која већ нису установљена законом. Установљавање правних овлашћења и обавеза правних субјеката, тј. физичких и правних лица, припада, дакле, искључиво законодавној, а не подзаконској нормативној дјелатности. То је и граница подзаконске нормативне дјелатности органа државне управе која је *expressis verbis*, односно изричито одређена чланом 64. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18, 111/21, 15/22 и 56/22), која је, а *fortiori*, тј. тим више и тим прије, уједно и граница подзаконске нормативне дјелатности установа јавних служби због разлике у општој државној и правној природи државне, односно републичке управе, на једној страни, и јавних служби и организација и предузећа којима се законом повјеравају одређена управна овлашћења, на другој страни, због којих установе јавних служби не могу да имају шири и обухватнија овлашћења за доношење подзаконских општих аката од оних којима на основу Устава и закона располажу органи државне, односно републичке управе.

Прије него што сам Уставном суду Републике Српске поднио захтјев за покретање поступка за оцјену уставности и законитости члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад, пажљиво сам упоредио одредбе Закона о здравственом осигурању и Закона о измјенама и допунама Закона о здравственом осигурању и том приликом сам утврдио да су неке одредбе Закона о обавезном здравственом осигурању *ad litteram*, односно дословно пренесене, тј. преузете у нормативни текст овог правилника. Провјеравајући да ли у Закону о обавезном здравственом осигурању и Закону о измјенама и допунама Закона о обавезном здравственом осигурању постоји одредба идентична одредби из члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад, несумњиво сам утврдио да таква одредба у овим законима не постоји. Одредба из члана 79. став (3) Закона о обавезном здравственом осигурању није идентична спорној одредби и у односу на њу има другачије право значење и правне посљедице.

Поред овог, првог кључног разлога због ког не могу да прихватим мишљење, став и образложење већине уважених судија Уставног суда Републике Српске, постоји и још један, други кључни разлог за то. Он се односи на смисао, значење и домашaj одредбе из става 3. Амандмана XLII на Устав Републике Српске, којом је Уставни суд Републике Српске овлашћен да “може и сам покренути поступак за оцјењивање уставности и законитости”. У том погледу је очигледно да између мене и већине уважених судија у овом уставноправном предмету постоји уочљива разлика. Сматрам да уставно овлашћење Уставног суда Републике Срп-

ске да сам покрене поступак за оцјену уставности и законитости треба користити скрупулозно, у складу са теоријом о самоограничењу уставног судства, тј. уставног суда. Супротно схватање које би се залагало за широко коришћење овог овлашћења водило би ка својеврсном и претјераном активизму уставног суда уопште, па тако и Уставног суда Републике Српске, које би неминовно завршило у судократији, супротној народном суверенитету и организационо-функционалној подјели власти и захтјевима демократског легитимитета. Сматрам, дакле, да би Уставни суд Републике Српске ово овлашћење требао да користи врло скрупулозно, опрезно и пажљиво и да га примјењује само онда када се ради о озбиљној сумњи у уставност и законитост неког нормативног правног акта, тј. општег правног акта, или о ноторној, тј. флагрантној повреди уставности и законитости, каква је, по мом схватању, на дјелу у овом уставносудском предмету. Занемаривање и забацивање овог овлашћења и свођење контроле само на оспорену норму и окончање поступка уставносудске контроле уставности и законитости његовим обустављањем због престанка важења оспорене норме, без дубљег увида у друге и потоње норме које су на овај или онај начин повезане са оспореном, води претјераној формализацији уставносудске контроле уставности и законитости општих правних аката, те омогућавање доносиоцу да изиграва Устав и закон.

Због свега изнесеног, сматрао сам и даље сматрам да је Уставни суд, код таквог стања ствари, просто морао да у интересу заштите уставности и законитости покрене поступак за оцјену уставности и законитости члана 13. Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад, пошто је његова супротност члану 21. Устава Републике Српске и члану 12. Закона о измјенама и допунама Закона о обавезном здравственом осигурању флагрантна. Овим нимало не умањујем тешкоће на које наилази Фонд здравственог осигурања у постизању рационалног коришћења средствима којима располаже, па, између осталог, и одговарајућом контролом утврђивања привремене спријечености за рад и коришћења накнаде плате за вријеме привремене спријечености за рад, све у вези са понашањем мањег дијела осигураника и здравствених радника. Међутим, са Управним одбором овог фонда не дијелим мишљење да се правилником Управног одбора Фонда могу правно уређивати и установљавати права и обавезе који претходно нису већ установљени законом, јер је то супротно и наведеној одредби Устава Републике Српске, којом се јемчи слобода кретања на територији Републике и наведеној одредби Закона о измјенама и допунама Закона о обавезном здравственом осигурању, којом је јасно, прецизно и недвосмислено одређен материјалноправни садржај Правилника о поступку утврђивања привремене спријечености за рад, а тиме и границе нормативних овлашћења Управног одбора Фонда.

Проф. др **Радмир В. Лукић**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5, члана 57. тачка а) и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. септембра 2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за оцјењивање уставности и законитости члана IV Одлуке о матичности чланица Универзитета у Бањој Луци за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, број: 02/04-3.2924-1/21, од 23. децембра 2021. године, коју је донио Сенат Универзитета у Бањој Луци.

Обуставља се поступак за оцјењивање уставности и законитости Прилога број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилога број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, страна 211. шифра предмета

H-29, који су саставни дио одлуке из става I изреке ове одлуке.

Образложење

Др Драган Башић из Бање Луке, ког заступа Далибор Пејаковић, адвокат из Бање Луке, дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости члана IV Одлуке о матичности чланица Универзитета у Бањој Луци за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, број: 02/04-3.2924-1/21, од 23. децембра 2021. године, Прилога број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилога број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, страна 211. шифра предмета H-29, које је донио Сенат Универзитета у Бањој Луци. У иницијативи се наводи да члан IV ове одлуке није у сагласности са чл. 54, 61, 87. и 91. Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 67/20), јер Сенат Универзитета у Бањој Луци није надлежан да утврђује номенклатуру научних поља и ужих научних области, те да одлучује о класификацији предмета по ужим научним областима и катедрама, тако да Прилог број 1. и Прилог број 2. не могу бити саставни дио оспорене одлуке. Ове прилоге, по мишљењу даваоца иницијативе, треба да усвоје факултети, као организационе јединице Универзитета у Бањој Луци, јер су катедре организоване на факултетима на овом универзитету. У вези с тим истиче да се приједлог за расписивање конкурса за ужу научну област упућује само са надлежне катедре одређене јединице Универзитета, односно матичног факултета. Надаље, давалац иницијативе указује на страницу 211. Прилога број 2. шифра предмета H-29, гдје је одређено да је Катедра за политикологију, која припада ужој научној области политички систем - Факултет политичких наука, матична катедра за предмет јавна управа. Истовремено је, како се истиче у иницијативи, у истом прилогу, на страници 144, одређено да на Правном факултету јавна управа припада матичној катедри за управно, радно и социјално право, за ужу научну област Управно право и управа. Давалац иницијативе је мишљења да, према Закону о високом образовању и Статуту Универзитета у Бањој Луци, један предмет не може имати два матична факултета, због чега је у конкретном случају дошло до повреде уставног начела законитости. Поред тога, у иницијативи се наводи да оспореном одлуком није прописано да њеним ступањем на снагу престаје да важи Одлука о матичности факултета / академије умјетности и студijsких програма Универзитета у Бањој Луци и Високе школе унутрашњих послова за научна и умјетничка поља и уже научне и умјетничке области од 26. новембра 2015. године, тако да су на снази двије одлуке које уређују иста питања.

У одговору на иницијативу, који је доставио предсједавајући Сената Универзитета у Бањој Луци, ректор овог универзитета, износи се став да је оспорена одлука, као и Прилог број 1. и Прилог број 2, који су њени саставни дијелови, у сагласности са Уставом Републике Српске, релевантним одредбама Закона о високом образовању, Статута Сената Универзитета у Бањој Луци и Правилника о организацији и раду катедри Универзитета у Бањој Луци. Прије свега, у одговору се наводи да је, у складу са чланом 54. став 1. т. 1) и 4) Закона о високом образовању, те чланом 34. Статута Универзитета у Бањој Луци, Сенат Универзитета у Бањој Луци надлежан да детаљније уређује академска питања на Универзитету, те тако и питање матичности чланица Универзитета у Бањој Луци за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама. Доносилац оспорене одлуке истиче да Универзитету у Бањој Луци, по својој структури и организацији, припада категорији законом интегрисаних универзитета, па се самим тим и одређена питања уређују на јединствен начин, одлукама највишег академског тијела, које су обавезујуће за све чланице. Предметна одлука је, како се даље наводи, управо је-

дан од општих правних аката који је настао с циљем да се наставни предмети разврставају по ужим научним областима, не ограничавајући се на принцип да један предмет мора припадати само једној ужој научној области. У вези с тим се указује на Правилник о организацији и раду катедри на Универзитету у Бањој Луци, којим је дефинисано да се називи катедри и распоред наставних предмета по катедрама утврђују одлуком Сената Универзитета, на приједлог научно-наставних, односно умјетничко-научног вијећа чланица Универзитета. По мишљењу доносиоца Одлуке, неосновани су наводи иницијативе да један наставни предмет припада само једној ужој научној области, јер се један предмет може изучавати под окриљем више научних области, на више факултета, што је питање приступа изучавању, а што Сенат Универзитета утврђује својим општим актом. Ужа научна област Управно право и управа се на Универзитету у Бањој Луци изучава са два аспекта: правног и политиколошког, те, како се истиче у одговору, постоје компаративни примјери идентичне праксе и у региону. Слједом наведеног, предлаже се да Суд не прихвати ову иницијативу.

Одлуку о матичности чланица Универзитета у Бањој Луци за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, број: 02/04-3.2924-1/21, од 23. децембра 2021. године, са Прилогом број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилогом број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, донио је Сенат Универзитета у Бањој Луци на основу члана 54. Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 67/20) и члана 33. Статута Универзитета у Бањој Луци. Оспореним чланом IV ове одлуке прописано је да се саставни дио исте налази у Прилогу број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилогу број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама. На страни број 211. Прилога број 2. шифра предмета Н-29, што се оспорава у иницијативи, наведено је да је за предмет јавна управа матична Катедра за политикологију Факултета политичких наука.

У поступку оцјењивања уставности и законитости оспорене одредбе члана IV предметне одлуке Суд је имао у виду да је тачком 12. Амандмана XXXII на Устав Републике Српске, којим је замијењен члан 68. Устава, утврђено да Република уређује и обезбјеђује, поред осталог, и образовање.

Сагласно наведеном уставном овлашћењу, донесен је Закон о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 67/20), којим су уређени циљеви и принципи високог образовања у Републици Српској, нивои и врсте високог образовања, оснивање, организација и рад високошколских установа, општа начела у области обезбјеђења квалитета у високом образовању, научноистраживачка и умјетничка дјелатност високошколских установа, права и обавезе академског особља и студената, тијела у области високог образовања, као и друга питања од значаја за обављање дјелатности високог образовања. Одредбама овог закона, које су релевантне за одлучивање, у конкретном случају прописано је: да је високо образовање дјелатност од општег интереса за Републику Српску (члан 2. став 1); да високошколске установе имају аутономију у наставном, научноистраживачком и умјетничком раду у оквиру добијене дозволе за рад (члан 6. став 1); да високошколска установа, у складу са законом, има право на избор својих академских, управних и руководних тијела, уређивање своје структуре и активности сопственим правилима у складу са овим законом, као и развијање, усвајање и реализацију студијских програма, научноистраживачких и умјетничких пројеката и утврђивање правила студирања (члан 6. став 2. т. 2), 3) и 5); да дјелатност високог образовања обављају високошколске установе у које спадају универзитети и високе школе (члан 30. став 1); да је високошколска установа непрофитна организација која обавља своју дјелатност као јавну службу, у складу са прописом којим се уређује

систем јавних служби (члан 30. став 2); да је универзитет високошколска установа која обједињује образовни и научноистраживачки, стручни и умјетнички рад, те пројекте од значаја за друштвену заједницу, као три компоненте јединственог процеса високог образовања (члан 31. став 1. тачка 1); да је сенат један од органа универзитета (члан 49. став 1. тачка 2); да је сенат академски и стручни орган високошколске установе (члан 53. став 1); да сенат одлучује о академским питањима, наставној, научној, умјетничкој и стручној дјелатности високошколске установе, те да доноси опште акте у складу са законом и статутом високошколске установе (члан 54. став 1. т. 1) и 4); да је научно-наставно вијеће, односно умјетничко научно-наставно вијеће стручни орган факултета, односно умјетничке академије (члан 60. став 1); да ово вијеће доноси статут факултета, односно умјетничке академије; доноси правилнике којима се регулише рад факултета / умјетничке академије, даје мишљење и приједлоге сенату о академским, научним, умјетничким и стручним питањима, у складу са статутом високошколске установе, те предлаже сенату студијске програме првог, другог и трећег циклуса, односно промјене у структури и садржају студијских програма и наставних метода (члан 61. став 1. т. 1), 2), 3) и 5).

Имајући у виду наведене законске одредбе, Суд је оцијенио да је Сенат Универзитета у Бањој Луци био овлашћен да донесе предметну одлуку, којом је одредио матичност чланица овог универзитета за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и уредио питање разврставања предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама. По оцјени Суда, прописивање из оспореног члана IV ове одлуке, којим је одређено да су саставни дио Одлуке Прилог број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилог број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, није супротно Закону о високом образовању, како то сматра давалац иницијативе. Приликом ове оцјене Суд је, прије свега, имао у виду да, према овом закону, високошколске установе обављају дјелатност од општег интереса, да имају аутономију у наставном, научноистраживачком и умјетничком раду, те да Универзитет обједињује образовни, научноистраживачки и научни рад. Поред тога, Сенат, као највише академско тијело и орган Универзитета у Бањој Луци, има овлашћење да, сагласно одредбама члана 53. став 1. и члана 54. став 1. т. 1) и 4) Закона о високом образовању, на јединствен начин за све организационе јединице овог универзитета, односно факултете уреди сва темељна питања академског карактера с циљем спровођења у пракси овог закона и релевантних подзаконских аката. Оспорени прилози су по својој правној природи, садржају и функцији саставни дио оспорене одлуке и не могу егзистирати самостално као засебни, односно самостални правни акти, како то сматра давалац иницијативе. Надаље, евидентно је да Закон о високом образовању не садржи овлашћење за факултете, као организационе јединице универзитета, да уређују номенклатуру научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама. Истовремено, надлежности научно-наставног вијећа, као стручног органа факултета, прописане су чланом 61. овог закона, те не укључују одлучивање о овој материји, већ су ограничене искључиво на давање мишљења и приједлога сенату о академским, научним и стручним питањима у складу са статутом високошколске установе. Слједом изложеног, Суд је оцијенио да је Сенат Универзитета у Бањој Луци био овлашћен да, у оквиру предметне одлуке, уреди материју која је садржана у оспореним прилозима, те да прописивањем из оспореног члана IV ове одлуке није изашао из оквира својих законских овлашћења, тако да овом нормом није нарушено уставно начело законитости, како се то наводи у иницијативи.

Разматрајући наводе иницијативе који се односе на оспорени Прилог број 1. и Прилог број 2. предметне одлуке, Суд је констатовао да је након подношења иницијативе, 27. октобра 2022. године, под бројем: 02/04-3.2179-8/22, Сенат Универзитета у Бањој Луци донио Одлуку о измени и до-

пуни Одлуке о матичности чланица Универзитета у Бањој Луци за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, број: 02/04-3.2924-1/21, од 23. децембра 2021. године. Чланом I ове одлуке извршена је измјена и допуна Одлуке о матичности чланица Универзитета у Бањој Луци за научна/умјетничка поља и уже научне/умјетничке области и разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, број: 02/04-3.2924-1/21, од 23. децембра 2021. године, а чланом II исте је прописано да су њен саставни дио кориговани Прилог број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилог број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама.

Имајући у виду наведено, односно да су након подношења иницијативе оспорени Прилог број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилог број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, који су саставни дио оспорене одлуке, измијењени и допуњени, те да садржај истих више није идентичан оном који је важио у вријеме подношења иницијативе, Суд је, на основу члана 57. тачка а) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), обуставио поступак за оцјењивање уставности и законитости Прилога број 1. Номенклатура научних/умјетничких поља и ужих научних/умјетничких области за које су матичне чланице Универзитета у Бањој Луци и Прилога број 2. Разврставање предмета по ужим научним/умјетничким областима и катедрама, страна 211. шифра предмета Н-29, цијенећи истовремено да није потребно донијети одлуку због тога што нису отклоњене посљедице неуставности, односно незаконитости.

Конечно, Суд је утврдио да нису основани наводи иницијативе да оспореном одлуком није стављена ван снаге ранија одлука која уређује исту материју, јер је чланом IV предметне одлуке прописано да Одлука о матичности факултета / академије умјетности и студијских програма Универзитета у Бањој Луци и Високе школе унутрашњих послова за научна и умјетничка поља и уже научне и умјетничке области од 26. новембра 2015. године престаје да важи ступањем на снагу оспорене одлуке.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске, о уставности и законитости оспорене одредбе предметне одлуке, те њених прилога, одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Церард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић и проф. др Марко Рајчевић.

Број: У-42/22
27. септембра 2023. године
Бањалука

Предсједник
Уставног суда,
Мр **Церард Селман**, с.р.

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске и члана 40. став 5. и члана 61. став 1. тачка г) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 27. септембра 2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвати се иницијатива за оцјењивање уставности и законитости Правилника о измјенама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста

Општинске управе Билећа ("Службени гласник општине Билећа", број 4/22).

Образложење

Светлана Мирковић из Билеће, коју заступа Дражен Мијановић, адвокат из Требиња, дала је Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Правилника о измјенама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа, број: 11.02/012-413/22, од 5. априла 2022. године ("Службени гласник општине Билећа", број 4/22), који је донио начелник општине Билећа. Давалац иницијативе оспорава наведени општи акт у односу на чл. 148. и 165. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе ("Службени гласник Републике Српске", број 97/16). Указујући на садржај одредаба чл. 164. и 165. наведеног закона, давалац иницијативе истиче да је доносилац оспореног општег акта у члану 31. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа ("Службени гласник општине Билећа", бр. 5/18, 2/19, 3/19, 2/20, 4/20, 5/20, 1/21, 7/21, 3/22 и 4/22), с циљем извршавања поменутих законских одредаба, умјесто најмање једног службеника који учествује у припреми и изради општих аката из области управљања људским ресурсима, предвидио образовање Комисије за анализу интерне организације, која поступак анализе интерне организације врши у складу са Правилником о спровођењу поступка за анализу интерне организације. Наводећи да наведена комисија никада није формирана, нити је донесен наведени правилник, давалац иницијативе сматра да је оспорени општи акт донесен супротно члану 165. став 2. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе, који, између осталог, прописује да у припреми и изради општих аката из области управљања људским ресурсима учествује најмање један службеник који обавља послове управљања људским ресурсима. Даље се наводи да је доношењем оспореног општег акта број запослених у Општинској управи смањен за шест (6), што по мишљењу даваоца иницијативе представља постепено смањивање броја запослених, чији је број, како се наводи, у Општинској управи Билећа значајно већи у односу на број запослених у општинској управи одређен чланом 167. Закона о локалној самоуправи. Поступајући на наведени начин, тј. постепеним смањивањем броја запослених, начелник општине Билећа, по мишљењу даваоца иницијативе, избјегава да сагласно члану 148. Закона о службеницима и намјештеницима у органима јединице локалне самоуправе донесе програм збрињавања вишка службеника. Због наведеног, давалац иницијативе сматра да доносилац оспореног општег акта није поступио у складу са чланом 148. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе, те се предлаже да Уставни суд прихвати иницијативу и одлучи о уставности и законитости оспореног општег акта.

У одговору на иницијативу, који је Суду доставио доносилац оспореног општег акта, наводи се да је, сагласно члану 58. став 1. тачка 8. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 97/16, 36/19 и 61/21), доношење оспореног правилника у искључивој надлежности начелника општине, као и да је Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа ("Службени гласник општине Билећа", бр. 5/18, 2/19, 3/19, 2/20, 4/20, 5/20, 1/21, 7/21, 3/22 и 4/22) систематизовано радно мјесто самосталног стручног сарадника за нормативну дјелатност и управљање људским ресурсима, што је у складу са чл. 164. и 165. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе. У одговору се такође наводи да је службеник који обавља послове овог реферата у сарадњи са начелником општине и начелницима одјељења у Општинској управи Билећа учествовао у изради оспореног Правилника о измјенама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа ("Службени гласник општине Билећа", број 4/22).

Оспорени Правилник о измјенама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа (“Службени гласник општине Билећа”, број 4/22) донио је начелник општине Билећа на основу члана 48. став 4. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе (“Службени гласник Републике Српске”, број 97/16), члана 22. Уредбе о категоријама, звањима и условима за обављање послова службеника у јединицама локалне самоуправе (“Службени гласник Републике Српске”, број 10/17), члана 87. Статута Општине Билећа (“Службени гласник општине Билећа”, број 6/17) и члана 16. Одлуке о оснивању Општинске управе Билећа (“Службени гласник општине Билећа”, број 7/17).

Овим правилником је у члану 1. прописано да у Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа (“Службени гласник општине Билећа”, бр. 5/18, 2/19, 3/19, 1/20, 2/20, 4/20, 5/20, 1/21, 7/21 и 3/22) у члану 14. тачка 2) Одсека за управно-правне послове у реферату 2.17. “Виши стручни сарадник за пријемну канцеларију” умјесто д) број извршилаца 2 (два) треба да стоји д) број извршилаца 1 (један), а у члану 14. тачка 3) Одсека за заједничке послове у реферату 3.6. “Портир” умјесто г) број извршилаца 2 (два) треба да стоји г) број извршилаца 1 (један). Чланом 2. овог правилника је прописано да се у члану 15. тачка 2) Одсека за привреду брише реферат: 1) “Виши стручни сарадник за административне послове, а у члану 15. тачка 4) Одсека за друштвене дјелатности брише се реферат 4.6. “Самостални стручни сарадник за рад са младима”. Чланом 3. оспореног правилника је прописано да се у члану 16. тачка 2) Одсека за урбанизам брише реферат 2.7. “Стручни сарадник за припрему документације”, а чланом 4. да овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику општине Билећа”.

Приликом оцјене оспореног општег акта Суд је имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено да општина преко својих органа у складу са законом извршава законе, друге прописе и опште акте Републике чије извршавање је повјерено општини, обезбојењује извршавање прописа и општих аката општине, те да се систем локалне самоуправе уређује законом (члан 102. став 1. тачка 6. и став 2), да закони, статuti, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом, а прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом (члан 108), да Уставни суд одлучује о сагласности закона, других прописа и општих аката са Уставом и о сагласности прописа и општих аката са законом (члан 115).

Суд је такође имао у виду да је чланом 59. став 1. тачка 8. Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 97/16, 36/19 и 61/21) прописано да су надлежности градоначелника, односно начелника општине, поред осталих, да доноси правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста градске, односно општинске управе.

Поред наведеног, Суд је узео у обзир да је Законом о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе (“Службени гласник Републике Српске”, број 97/16) прописано да се правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста градске, односно општинске управе (у даљем тексту: правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста) утврђују радна мјеста у градској, односно општинској управи, укључујући и стручну службу скупштине, и врши њихово разврставање по категоријама и звањима (члан 48. став 3), да градоначелник, односно начелник општине доноси правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста (члан 48. став 4), да се правилником из става 3. овог члана утврђује опис радних мјеста службеника и намјештеника у оквиру основних и унутрашњих организационих јединица, категорије и звања у којима су радна мјеста разврстана, потребан број запослених за свако радно мјесто, врста и степен стручне спреме и звања, потребно радно искуство, одговорност и други посебни услови за рад на сваком радном мјесту (члан 48. став 5), да

градоначелник, односно начелник општине, уз прибављење мишљење надлежне синдикалне организације, доноси програм збрињавања вишка службеника уколико је вишком проглашено више од 5% од укупног броја запослених (члан 148. став 1), да се у градској, односно општинској управи организује управљање људским ресурсима (члан 164. став 1), да се управљање људским ресурсима уређује правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, у складу са овим законом и другим прописима (члан 164. став 2), да градоначелник, односно начелник општине одређује најмање једног службеника из реда службеника који обавља послове управљања људским ресурсима (члан 165. став 1), да службеник из става 1. овог члана учествује у припреми и изради општих аката из области управљања људским ресурсима, даје иницијативе за унапређивања у овој области, прати стање у овој области и обавља друге послове утврђене правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста (члан 165. став 2).

На основу наведених законских одредаба, Суд је оцијенио да је начелник општине Билећа, сагласно законским овлашћењима из члана 59. став 1. тачка 8. Закона о локалној самоуправи и члана 48. став 4. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе, био овлашћен да донесе оспорени Правилник о измјенама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа, којим је смањено потребан број извршилаца на одређеним радним мјестима, односно укинуо одређена радна мјеста у Општинској управи Билећа. Начин на који је доносилац оспореног акта о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста уредио ово питање, по оцјени Суда, представља ствар његове cjелиходне процјене код утврђивања радних мјеста у Општинској управи и потребног броја запослених за свако радно мјесто, о чему Уставни суд, сагласно одредбама члана 115. Устава, није надлежан да одлучује.

При томе, Суд је утврдио да се оспорене измјене Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста не односе на радно мјесто службеника који обавља послове управљања људским ресурсима, јер се истим не утврђује, односно не укида радно мјесто службеника који обавља послове управљања људским ресурсима из члана 165. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе. Имајући у виду наведено, Суд је оцијенио да су неосновани наводи даваоца иницијативе о несагласности оспореног општег акта са чланом 165. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе, а тиме и са чланом 108. Устава Републике Српске.

Поред наведеног, Суд је утврдио да је Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа (“Службени гласник општине Билећа”, бр. 5/18, 2/19, 3/19, 2/20, 4/20, 5/20, 1/21, 7/21, 3/22 и 4/22) у члану 14. тачка 2) подтачка 2.6. у Одсеку за управно-правне послове систематизовано радно мјесто “самостални стручни сарадник за нормативну дјелатност и управљање људским ресурсима”, као и радно мјесто 1) “самостални стручни сарадник за менаџмент људских ресурса”, у чијем опису послова је управљање људским ресурсима. Стога је Суд оцијенио да је погрешан закључак даваоца иницијативе да Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Општинске управе Билећа (“Службени гласник општине Билећа”, бр. 5/18, 2/19, 3/19, 2/20, 4/20, 5/20, 1/21, 7/21, 3/22 и 4/22) није уређено управљање људским ресурсима у смислу чл. 164. и 165. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе, а на основу којег закључак давалац иницијативе износи став да је оспорени општи акт донесен супротно члану 165. став 2. наведеног закона.

Такође, Суд је оцијенио да се наводи даваоца иницијативе о непоступању доносиоца оспореног општег акта у складу са чланом 148. Закона о службеницима и намјештеницима у јединицама локалне самоуправе односе на примјену наведене законске одредбе у пракси, а примјену општег акта Уставни суд, сагласно члану 115. Устава, није надлежан да оцјењује.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/11 и 92/12), одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног, Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: председник Суда мр Џерард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић и проф. др Марко Рајчевић.

Број: У-48/22
27. септембра 2023. године
Бањалука

Председник
Уставног суда,
Мр **Џерард Селман**, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
2148	Закон о Фонду солидарности Републике Српске..... 1
2149	Закон о Агенцији за информационо-комуникационе технологије..... 3
2150	Закон о измјенама Закона о републичкој управи..... 6
2151	Закон о измјенама и допунама Закона о прекршајима Републике Српске..... 7
2152	Закон о измјенама и допунама Закона о премјеру и катастру Републике Српске..... 8
2153	Закон о измјенама и допунама Закона о апотекарској дјелатности..... 14
2154	Закон о допуни Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске..... 15
2155	Одлука о избору замјеника правобраниоца Републике Српске у Сједишту замјеника правобраниоца Бања Лука..... 15
2156	Одлука о избору замјеника правобраниоца Републике Српске у Сједишту замјеника правобраниоца Приједор..... 15
2157	Одлука о избору члана Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске..... 16
2158	Закључак о усвајању Извјештаја Комитета за координацију надзора финансијског сектора Републике Српске за 2022. годину..... 16
2159	Закључак о усвајању Извјештаја Агенције за осигурање Републике Српске о стању сектора осигурања у Републици Српској за период од 1.1.2022. до 31.12.2022. године..... 16
2160	Закључак о усвајању Извјештаја о раду Агенције за осигурање Републике Српске за период од 1.1.2022. до 31.12.2022. године..... 16
2161	Закључак о усвајању Извјештаја о финансијском пословању Агенције за осигурање Републике Српске за период од 1.1.2022. до 31.12.2022. године..... 16
2162	Закључак о усвајању Извјештаја о раду Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске за 2022. годину..... 17
2163	Закључак о усвајању Извјештаја о раду и пословању Гарантног фонда Републике Српске а.д. Бања Лука за 2022. годину..... 17
2164	Закључак о усвајању Годишњег ревизорског извјештаја Главне службе за ревизију јавног сектора Републике Српске за 2023. годину..... 17
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
2165	Одлука о седамнаестој емисији обвезница Републике Српске за измирење обавеза по основу материјалне и нематеријалне штете настале у периоду ратних дејстава од 20. маја 1992. до 19. јуна 1996. године..... 17
МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	
2166	Правилник о допуни Правилника о условима за остваривање права на накнаду штете..... 19
УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
	Одлука број: У-43/22..... 20
	Одлука број: У-32/22..... 22
	Одлука број: У-50/22..... 23
	Рјешење број: У-54/23..... 25
	Рјешење број: У-42/22..... 27
	Рјешење број: У-48/22..... 29
	ОГЛАСНИ ДИО..... 8 страна

НАРУЧИЛАЦ:*			
АДРЕСА			
МАТИЧНИ БРОЈ*	PDV obveznik	DA	NE
ИБ (УИО)*			
Жиро рачун*			
Телефон:*			

* Обавезно попунити сва поља

Претпла. бр.

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво поручујемо:

НАЗИВ	БРОЈ ПРИМЈЕРАКА/ЛИЦЕНЦИ
Штампано издање "Службеног гласника Републике Српске" за 2024. годину на језику:	српског народа
	бошњачког народа
Цијена годишње претплате износи 532,35 КМ (са урачунатим ПДВ-ом и поштарином).	хрватског народа
Електронско издање ** "Службеног гласника Републике Српске" за 2024. годину	
Архива ** Службеног гласника Републике Српске – електронско издање (1992-2023)	
Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – штампано издање за 2024. годину. Цијена годишње претплате износи 304,20 КМ , а укључује: основни уложак и четири допунска улошка током године, ПДВ и поштарину.	
Дикта регистар ** објављених прописа РС и БиХ – електронско издање за 2024. годину	
Електронски регистар прописа Републике Српске (еРП РС)**	

** обавезно навести e-mail свих корисника електронских издања.

--	--	--

Попуњену, потписану и овјерену наруџбеницу можете послати: путем поште на адресу ЈУ Службени гласник Републике Српске, Вељка Млађеновића бб, Бања Лука, путем e-maila: sgrs.pretplata@slglasnik.org или путем факса: 051/456-331, 051/456-339.

Потпис

М.П.

У _____ 20 _____ године

✂

ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА ЕЛЕКТРОНСКИХ ИЗДАЊА - ПО ЛИЦЕНЦИ

За купце који имају претплату на два или више штампаних издања „Службеног гласника Републике Српске“ одобрава се попуст на годишњу претплату на електронско издање	
Цијена са попустом без ПДВ (у КМ)	Цијена са ПДВ (у КМ)
180,00	210,60

Електронско издање текуће године					Електронски регистар прописа Републике Српске (еРП РС)				
Број лиценци	Цијена без ПДВ (у КМ)	Одобрени попуст	Цијена са попустом без ПДВ (у КМ)	Цијена са ПДВ (у КМ)	Број лиценци	Цијена појединачних лиценци (у КМ)	Одобрени попуст	Цијена са попустом без ПДВ (у КМ)	Цијена са ПДВ (у КМ)
1	250,00		250,00	292,50	1	350,00		350,00	409,50
5-10	250,00	10%	225,00	263,25	5-10	350,00	10%	315,00	368,55
11-20	250,00	20%	200,00	234,00	11-15	350,00	20%	280,00	327,60
преко 20	250,00	25%	187,50	219,38	преко 15	350,00	30%	245,00	286,65

Архива					Дикта регистар				
Број лиценци	Цијена без ПДВ (у КМ)	Одобрени попуст	Цијена са попустом без ПДВ (у КМ)	Цијена са ПДВ (у КМ)	Број лиценци	Цијена без ПДВ (у КМ)	Одобрени попуст	Цијена са попустом без ПДВ (у КМ)	Цијена са ПДВ (у КМ)
1	85,00		85,00	99,45	1	150,00		150,00	175,50
5-10	85,00	10%	76,50	89,51	5-10	150,00	10%	135,00	157,95
11 - више лиценци	85,00	20%	68,00	79,56	11 - више лиценци	150,00	15%	127,50	149,18

ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука задржава право измене цијена.

ДОБАВЉАЧ: ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, Вељка Млађеновића бб, Бања Лука.

ЛИБ 4400929270005, ИБ (УИО) 400929270005. Жиро рачуни: 555-007-00001332-44, 562-099-00004292-34, 552-030-00026976-18, 571-010-00001043-39, 567-162-10000010-81, 551-001-00029639-61. Телефон/факс: (051) 456-331, 456-338, 456-339, 456-364.

Оснивач: Влада Републике Српске. Издавач: Јавна установа Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, поштански фах 88. Жиро рачуни: 555-007-00001332-44 код Нове банке а.д. Бања Лука, 562-099-00004292-34 код НЛБ банке а.д. Бања Лука, 567-162-10000010-81 код Атос банке а.д. Бања Лука, 551-001-00029639-61 код UniCredit Bank а.д. Бања Лука, 571-010-00001043-39 код Банке Поштанска штедионица а.д. Бања Лука и 552-030-00026976-18 код Addiko Bank а.д. Бања Лука. В.д. директора и главног и одговорног уредника Милош Лукић. Уредник Милка Девушић. Техничко уређивање Горан Зеленбаба. Телефон: (051) 456-330, факс (051) 456-331, 456-341 и 456-349, редакција: (051) 456-357, рачуноводство: (051) 456-337, претплата: (051) 456-339. Интернет: (051) 456-346, http://www.slglasnik.org, e-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org. Рјешењем Министарства информација Републике Српске, број: 01-411/93 лист је уписан у Регистар јавних гласила под бројем 37. Штампана: ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука.

